

vergadering **29**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 22 maart 2017

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
HERDENKING VAN DE AANSLAGEN VAN 22 MAART 2016	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	6
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	6
MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde tot onderzoek door het Rekenhof naar de performantie van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia) – 1111 (2016-2017) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	6
ACTUELE VRAAG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van een eventuele uitbreiding van het Kanaalplan tot alle Vlaamse gemeenten en het overleg ter zake tussen de verschillende beleidsniveaus	7
ACTUELE VRAAG van Daniëlle Vanwesenbeeck aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de impact van het nieuwe Logiesdecreet op kleinschalige logies	10
ACTUELE VRAAG van Bert Maertens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het optimalisatieplan van het loodswezen	14
ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hervorming van het sanctiesysteem binnen de Vlaamse sociale bescherming (zorgverzekering)	18
ACTUELE VRAAG van Yasmine Kherbache aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de bijstand aan de slachtoffers van de aanslagen van 22 maart 2016	20
ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het recht op onderwijs en ondersteuning voor jongeren met een complexe beperking ACTUELE VRAAG van Elke Van den Brandt aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over kinderen met beperkingen die geen onderwijs of ondersteuning krijgen	24
ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de impact van de afschaffing van de Vestigingswet voor een aantal beroepen ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteitsbewaking bij en vorming van zelfstandige ondernemers na de afschaffing van de vestigingswetgeving	28
ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een beslissing met betrekking tot de bescherming van de meest waardevolle zonevrije bossen	33

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de bestaande steunmaatregelen voor Vlaamse audiovisuele producties	
ACTUELE VRAAG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van Vlaamse fictie	37
ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een mogelijk latere start van het schooljaar 2017-2018 door het islamitisch Offerfeest op 1 september	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking van de eindtermen, wat de tweede graad technisch secundair onderwijs betreft	
– 1046 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	46
Artikelsgewijze bespreking	47
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met	
1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;	
2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord	
– 1067 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	47
Artikelsgewijze bespreking	48
MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde tot onderzoek door het Rekenhof naar de performantie van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia)	
– 1111 (2016-2017) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	49
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking van de eindtermen, wat de tweede graad technisch secundair onderwijs betreft	
– 1046 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	49

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

- 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;
- 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord
- 1067 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming 50

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 50

BIJLAGEN

Aanwezigheden 52

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 52

OPENING VAN DE VERGADERING**Voorzitter: de heer Jan Peumans**

– De vergadering wordt geopend om 13.59 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Marnic De Meulemeester, Bart Dochy, Jan Durnez, Andries Gryffroy: ambtsverplichtingen;

Herman De Croo, Marc Hendrickx, Ward Kennes, Tine Soens, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Martine Taelman: familieverplichtingen;

Yamila Idrissi, Steve Vandenberghe, Johan Verstreken: gezondheidsredenen;

Caroline Bastiaens: zwangerschapsverlof.

HERDENKING VAN DE AANSLAGEN VAN 22 MAART 2016

De voorzitter: Dames en heren, gisteren was het 21 maart, en die datum wordt sinds mensenheugenis beschouwd als het begin van de lente, van nieuw leven.

Helaas ligt er sinds 22 maart 2016 in ons land een schaduw over dat traditionele moment van optimisme. Daags na het begin van de lente vorig jaar veegden de aanslagen in Zaventem en Maalbeek het zalige gevoel weg van ontluikende bloemen, van een vroege zwaluw, van de eerste zonnestralen op de terrassen. In plaats daarvan dompelden twee terroristische aanvallen ons land onder in afschuw, in afgrijzen – jawel, ook in woede – en ten slotte in rouw. Het hart van onze maatschappij werd getroffen. Het was van de wereldoorlogen geleden dat onze gemeenschap nog wreedheden op zulke schaal had meegemaakt.

Laat ons evenwel niet vergeten dat gelijkaardige mensonterende taferelen zich in de jaren voordien hadden voorgedaan in Parijs, Londen en Madrid, en dat er sindsdien nog even gruwelijke misdaden zouden worden gepleegd in Nice en Berlijn. Onze westerse democratieën kwamen rechtstreeks onder vuur, maar laat ons niet vergeten dat wij al jarenlang onze schouders ophalen bij nieuwsberichten over bomaanslagen in Bagdad, Karachi, Kenia of Mali. Laat ons dus niet vergeten dat vele burgers in tal van landen op deze aarde in voortdurende angst leven, onder het juk van terreur.

Als vertegenwoordigers van het Vlaamse volk is het onze taak om eerst binnen onze eigen gemeenschap en daarna over de grenzen heen ervoor te ijveren om zulk klimaat van permanente onzekerheid uit de wereld te helpen. Laat ons 22 maart nooit vergeten als ijkpunt, zoals wij ook de cijfers 14-18, 40-45 of 9/11 als een blijvende waarschuwing in gedachten houden.

Elk jaar betuigen wij nog onze eer aan de gesneuvelden uit de wereldoorlogen. Wij vereren hen als helden, als behoeders van onze vrijheid. Terecht. Het past dan ook met evenveel respect stil te staan bij de slachtoffers van 22 maart – overleden, verminkt of getekend. Zij hebben er nooit om gevraagd om een rol te spelen in deze tragedie, en toch zullen zij jaar na jaar opgevoerd worden als helden tegen wil en dank, die ons telkens opnieuw wijzen op de absolute noodzaak,

die vrede heet. Desondanks hebben ook zij geleden, en velen onder hen lijden nu nog, net als hun familieleden, vrienden en nabestaanden.

Mag ik daarom één minuut stilte vragen, een minuut waarin onze gedachten uitgaan naar de slachtoffers van 22 maart, naar hun hulpverleners van de dag zelf, naar hun zorgverstrekkers van de periode die daarop volgde, naar hun familie en nabestaanden en ten slotte naar de toekomst, die wij met al onze krachten een vreedzaam en democratisch gelaat moeten geven voor al onze burgers.

Graag dus één minuut van stilte en bezinning.

– De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen een minuut stilte in acht.

Ik dank u.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 60/22)

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, vanmorgen hebt u van het Rekenhof een e-mail ontvangen met een enquête over hun producten.

Zoals afgesproken in het samenwerkingsprotocol dat wij met het Rekenhof hebben afgesloten, wordt die enquête telkens halverwege een legislatuur georganiseerd.

Het is belangrijk dat u de enquête invult, zodat het Rekenhof maximaal rekening kan houden met uw wensen en behoeften en zijn dienstverlening aan het Vlaams Parlement kan optimaliseren.

MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde tot onderzoek door het Rekenhof naar de performantie van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia)
– 1111 (2016-2017) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Voorzitter, ik zou een voorstel tot aanvulling van de agenda willen doen van een motie tot onderzoek door het Rekenhof.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van een eventuele uitbreiding van het Kanaalplan tot alle Vlaamse gemeenten en het overleg ter zake tussen de verschillende beleidsniveaus

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, ik ga meteen beginnen met te zeggen dat ik een beetje een boontje heb voor mevrouw De Bolle, omdat zij altijd een klare kijk en een duidelijke visie heeft. Ze heeft natuurlijk ook het voordeel dat ze het zelf niet moet betalen wat ze voorstelt. Maar het is wel belangrijk dat we inzake de toepassing van lokale veiligheid heel lokaal en integraal denken. Ze noemt het een Kanaalplan, ik zou het nog liever een Kanaliseringsplan noemen. Er zijn al steden, zoals het uitmuntende Mechelen en Gent, die al gezegd hebben dat ze eigenlijk al in die richting bezig zijn – en Antwerpen, hoor ik u daarnet ook vermelden.

Het is heel belangrijk dat we doorgaan op dat integrale en lokale. We hebben dat hier ook al in onze Vlaamse resoluties gezet: het moet een keten van veiligheid zijn, en de lokale overheid is de hoofdrolspeler. Het is dus duidelijk dat we dat idee niet mogen loslaten, dat het op maat moet zijn. Gaat u ermee akkoord om die lokale integrale aanpak te steunen en eventueel te zoeken, samen met uw federale collega, hoe we dat nog beter en nog intenser lokaal op maat kunnen implementeren?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Doomst, de vraag die de diensten mij op papier doorgestuurd hebben, wijkt wel enigszins af van de vraag die u nu stelt, maar geen probleem.

Ik heb mevrouw De Bolle, de commissaris-generaal van de federale politie, inderdaad het voorstel horen doen om de aanpak van het Kanaalplan uit te breiden over heel België. Daarbij gaat het vooral over de methode achter het Kanaalplan, een doorgedreven samenwerking tussen in casu federale diensten zoals de federale politie, Justitie, inspectiediensten en dergelijke meer.

Ik heb evenwel geen pleidooi gehoord om in pakweg Herstappe of Gooik, om maar een voorbeeld te geven, te starten met grootschalige domiciliecontroles, met doorlichting van vzw's, controles van alle voertuigen en wonsten en dergelijke meer. De concrete invulling van de aanpak verschilt immers van gemeente tot gemeente – ik hoop dat we het daarover eens zijn, mijnheer Doomst – en is ook afhankelijk van de lokale situatie.

Ik heb wel een pleidooi gehoord voor een integrale aanpak. U hebt dat daar blijkbaar ook uit kunnen distilleren. Ik denk dat dat zeer goed is, die oproep van mevrouw De Bolle. Wat bedoelt ze eigenlijk concreet? Een integrale aanpak, waarbij de burgemeester de leiding neemt en de federale diensten, bijvoorbeeld politie, Justitie, inspectiediensten zoals de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) en dergelijke meer, steun kunnen bieden indien gevraagd.

U vroeg in uw initiële vraag ook mijn mening daarover. Het lijkt mij een zeer terecht pleidooi, maar het gaat vooralsnog natuurlijk enkel over federale bevoegdheden: politiediensten, Justitie, inspectiediensten en dergelijke meer. Maar misschien kan ik uw zorgen een beetje wegnemen, mijnheer Doomst. U weet dat er overleg is in het kader van Plan R. U weet ook dat er zoiets bestaat als een nationale taskforce. En als er aan ons gevraagd wordt om ook samen te

werken naast de integrale aanpak die nu wordt bepleit vanuit het federale niveau, om ook met onze eigen bevoegdheden mee aan de slag te gaan, dan zal ik die vraag absoluut honoreren en daarover heel graag concreet in overleg gaan met mijn federale collega's en met mevrouw De Bolle.

Michel Doomst (CD&V): Bedankt, minister. U bent natuurlijk geen geketende, maar een ketenminister in heel dat geval. Het is toch heel belangrijk dat preventie daar niet van losgekoppeld wordt. De federale procureur heeft ook in de commissie Radicalisering heel duidelijk gezegd dat hij te veel hoort spreken over het curatieve en het repressieve, en te weinig over dat preventieve als inherent deel van die aanpak. Hij zegt dat wij, met Vlaanderen, dat belangrijke preventieve luik meer op de voorgrond moeten duwen. Hij zegt als federale procureur zelf dat het essentieel is en dat we er nog meer werk van moeten maken dan op dit ogenblik het geval is. Ik wou u dus vragen: wilt u toch nog meer meegaan in die complementariteit?

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Minister, wat mevrouw De Bolle heeft gezegd, is eigenlijk dat we naar een geïntegreerde aanpak moeten gaan waarbij het federale niveau een rol speelt, maar we onderschatten nog altijd het belang van de instrumenten op regionaal, op Vlaams vlak. Om daadwerkelijk dat beleid te kunnen uitvoeren, heb je de Wooninspectie, het vergunningenbeleid en de sociale inspectie nodig en moet je iets kunnen doen aan het spijbelgedrag. Dat zijn stuk voor stuk zaken waarin Vlaanderen een belangrijke rol zou kunnen spelen.

Wanneer je geïntegreerd de veiligheid wilt versterken en de wantoestanden wilt tegengaan, wanneer je opnieuw een rechtstatelijk gevoel wilt installeren in bepaalde wijken, dan heb je al die instrumenten nodig. Op Vlaams vlak missen we een beetje een gecoördineerd overzicht daarover. Het zou misschien zinvol kunnen zijn om eens een oefening te maken: indien we een dergelijk kanaalplan verder zouden uitrollen, evident vertaald naar de realiteit van elke stad en elke gemeente, wat zou dat dan betekenen voor de verschillende diensten van Vlaanderen om dat op een consequente en constructieve manier te doen? Hoe zouden wij vanuit onze Vlaamse administratie en regelgeving die lokale besturen die daar wensen aan mee te werken, kunnen ondersteunen? Dit is een heel pertinente vraag. Minister, bent u bereid om daar een screening van te maken?

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, ik denk dat mevrouw De Bolle met haar oproep benadrukt dat de integrale aanpak betekent dat elk bevoegdheidsniveau volop inzet op zijn kerntaak. We hebben procureur Van Leeuw en de veiligheidsdiensten hier in het Vlaams Parlement gehoord, allemaal federale actoren die aangeven dat Vlaanderen een cruciale rol heeft in het preventieve luik. Op dat vlak is de boodschap dat we daar een tandje moeten bijsteken.

Tegelijkertijd wijst men op de veiligheidsrisico's door de nog altijd gebrekkige opvolging van gedetineerden en van diegenen die nu op de lijst staan van de 'foreign terrorist fighters'. Daar hebben de justitiehuisen een rol in te spelen.

In november hebben we een definitie ontwikkeld voor disengagement-trajecten. Ik denk dat het nu tijd is om te zorgen voor een specifieke aanpak in plaats van een versnipperde aanpak die tot nu toe onvoldoende blijkt.

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Nadia Sminate (N-VA): Ik wil nog eens duidelijk maken dat niemand heeft gepleit voor een uitbreiding naar heel Vlaanderen van de ver doorgedreven huiszoekingen die vandaag in Brussel en omstreken gebeuren. U vlakt het nu wel

een beetje af, mijnheer Doomst, maar wanneer we de persberichten van uw collega aan de overkant lezen, dan is dat toch wel zo begrepen. Het is belangrijk om dat nog even te onderstrepen.

Wanneer u hier vandaag zegt dat we de manier van samenwerken die heel positief is ervaren moeten overnemen, dan vindt u in mij een bondgenoot.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, een moment van stilte zoals we daarnet hebben gehouden, kan belangrijk zijn.

Nog belangrijker is echter dat wij de juiste politieke conclusies trekken uit de dramatische gebeurtenissen van vorig jaar. Dat gebeurt op dit moment nog veel te weinig, denk ik. Ik verwijs in dit korte tijdsbestek naar één element uit het Kanaalplan, één element dat ik alvast kan toejuichen, en dat is het feit dat men obscure islamitische vzw's onder de loep wil nemen en dat men daartegen wil optreden. Ik verwijs ook naar het rapport van OCAD waarin staat dat het salafisme in onze moskeeën toeneemt. Ook de Brusselse minister bevestigt vandaag trouwens dat alle moskeeën in Brussel in handen zijn van de salafisten. De Vlaamse Regering mag haar ogen dan ook niet sluiten voor dat woekerende islamextremisme en moet daartegen optreden.

Daarom mijn bijkomende vraag, minister. De aanpak van het salafisme, van obscure islamitische vzw's, is een van de elementen uit het Kanaalplan. Hoe wil de Vlaamse Regering haar steentje bijdragen aan de ontmanteling van dergelijke salafistische netwerken in Vlaanderen?

Minister Liesbeth Homans: Collega's, sta mij toe om te zeggen dat hier heel veel onderwerpen op één hoop worden gegooid. Er was één concrete vraag van de heer Doomst. Ik heb daarop geantwoord.

Mijnheer Somers, ik ben absoluut bereid om een screening te doen. De heer Doomst heeft in zijn repliek al gezegd dat dat goed werkt in steden zoals Mechelen, Gent en Antwerpen. Die gaan al voor een integrale aanpak van alle problemen samen. Maar het gaat niet enkel om de federale diensten, maar ook om de lokale diensten, die dan wel onder mijn bevoegdheden vallen, of althans onder de bevoegdheid van collega's.

Mijnheer Somers, we kunnen dat eventueel ook opnemen in de voortgangsrapportage in het kader van het plan van aanpak voor de deradicalisering. Ik heb daar totaal geen probleem mee. Maar, collega's, we zijn hier in het Vlaams Parlement. We moeten blijven focussen op de bevoegdheden die wij hebben. Ik heb niets te zeggen over de federale politie. Ik heb niets te zeggen over Justitie. Ik heb niets te zeggen over de federale inspectiediensten, genre RVA en dergelijke. Dat wil niet zeggen dat we daar geen gesprekken mee moeten aanknopen. Dat gebeurt nu al op lokaal niveau. Mevrouw De Bolle heeft een belangrijk signaal gegeven: we moeten tot die doorgedreven samenwerking, een integrale aanpak, komen. De burgemeester neemt de leiding, en alle diensten kunnen bijspringen indien nodig. Dat is een goede zaak.

Mijnheer Doomst, preventie is inderdaad onze taak en bevoegdheid in het kader van het bestrijden van radicalisering of, concreter wat Vlaanderen betreft, het voorkomen dat mensen radicaliseren. Het woord 'preventie' heeft natuurlijk in de federale context en in het pleidooi van mevrouw De Bolle een andere focus. Het gaat daar over veiligheid. Wij moeten een heel andere focus leggen. Wij moeten vanuit Welzijn, vanuit Jeugd, vanuit mijn eigen bevoegdheden, vanuit Binnenvlaanderen Bestuur, vanuit Werk en Onderwijs inzetten op preventie om te voorkomen dat jongeren radicaliseren, en wij moeten voor diegenen die terugkomen naar

Vlaanderen, het deradicaliseringsproces in gang zetten. Dat is onze definitie van preventie. Preventie op federaal niveau gaat veeleer over veiligheid. Die kunnen bij elkaar aansluiten, en wij moeten die ook absoluut bij elkaar laten aansluiten.

Een doorgedreven samenwerking tussen alle diensten op federaal en Vlaams niveau kan dit probleem alleen maar ten goede komen. Ik zal in dezen mijn verantwoordelijkheid opnemen.

Michel Doomst (CD&V): Minister, dank u voor de antwoorden. Het was nu net mijn bedoeling om die brede veiligheidskijk te behouden. We moeten ervoor zorgen dat we niet een Vlaams Kanaalplan en een federaal Kanaalplan hebben. We moeten de onderdelen van de keten preventief-curatief-repressief beter op elkaar afstemmen. Het zou misschien leuk zijn om mevrouw De Bolle eens naar de commissie Binnenlands Bestuur uit te nodigen en te horen over een aantal modellen waaraan men werkt. Dat zou een vreugdevol en leerrijk moment kunnen zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Daniëlle Vanwesenbeeck aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de impact van het nieuwe Logiesdecreet op kleinschalige logies

De voorzitter: Mevrouw Vanwesenbeeck heeft het woord.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Geachte minister, geachte parlementsleden, collega's, op 1 april treedt het nieuwe Logiesdecreet in werking. Er is gedurende twee jaar hard aan gewerkt. U weet dat ik daar niet bij was, want ik zit hier nog niet zo lang. Er waren veel overlegmomenten en hoorzittingen. Het resultaat is het Logiesdecreet geworden, waarbij er werd geluisterd naar enerzijds de toeristische ondernemer door de administratieve drempels te verlagen en een aantal procedures te vereenvoudigen – dat kadert volledig in het plan van minister Muyters om het ondernemerschap eenvoudiger te maken – en anderzijds naar de markt. De toerist zelf wil veiligheid en kwaliteit. Die normen werden gerespecteerd. Als ondernemer klinkt mij dat als muziek in de oren omdat er naar de beide kanten werd geluisterd, maar ook omdat de toeristische sector voor Vlaanderen zeer belangrijk is. Hij genereert een heel grote inkomensstroom. We spreken over 12,2 miljard euro. Deze sector verdient dus een goed decreet.

Minister, er werden aan dat decreet een aantal soms strenge uitvoeringsbesluiten gekoppeld. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de verplichting tot twee vluchtwegen per logies. Dat creëert toch wel wat bezorgdheid bij de kleinere logiesuitbaters. Denkt u niet dat dat uitvoeringsbesluit kan leiden tot te zware investeringen bij voornamelijk die kleine logiesuitbaters?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid: het decreet en de uitvoeringsbesluiten zijn allemaal tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de volledige sector. De ambitie is grosso modo ervoor zorgen dat wij in Vlaanderen kwaliteitsvolle logiezen kunnen blijven aanbieden en zelfs eenvoudiger kunnen aanbieden, dus een verlaging van de drempel om logiezen te kunnen aanbieden. Voorheen moest men aan verschillende voorwaarden voldoen. We wilden de drempel naar beneden halen om logiezen te kunnen aanbieden door enerzijds vereenvoudiging, en anderzijds door inspecteurs die een en ander moeten controleren, meer te gaan inzetten als coaches, eerder dan als een soort billentickers en inspecteurs.

Wat betreft die vereenvoudiging kan ik u het voorbeeld aanhalen waarbij voorheen elk logies in Vlaanderen minstens moest beschikken over een specifiek

aantal eierdopjes, namelijk minimum zes eierdopjes, en daarbovenop nog eens ongeveer anderhalf eierdopje – ik weet niet hoe je dat moet doen – per aangeboden logies. (*Opmerkingen*)

En vanzelfsprekend ook zout. Ik weet niet of daar een klein lepeltje bij moest zijn, maar de eierdopjes moesten er wel zijn. We zijn teruggegaan naar een eenvoudige basis, namelijk als je in Vlaanderen toeristische logiezen wilt aanbieden, moet je beantwoorden aan zeven voorwaarden, die heel eenvoudig zijn. Je moet onder andere een bewijs van goed gedrag en zeden hebben, je moet een brandveiligheidsattest hebben en een brandverzekering. Dat zijn er slechts drie van de zeven. Dat is het enige wat je moet doen. Dan kun je je gewoon aanmelden. Vervolgens kun je gaan voor een erkenning door de Vlaamse overheid, dat is een trapje hoger met bijkomende voorwaarden, of kun je kiezen voor een specifieke benadering zoals hotel, bed and breakfast, en kun je dat buiten afficheren. Dan moet je ook aan enkele specifieke voorwaarden beantwoorden. Dat zijn in een notendop – of in een eierdopje – de voorwaarden.

Op één zaak willen we natuurlijk niet toegeven, en dat is op veiligheid, onder andere op brandveiligheid. Daarom hebben we een heel specifieke commissie brandveiligheid op poten gezet, samen met de sector. Eigenlijk verandert er ook op dat vlak niet veel behalve één zaak, namelijk inzake branddetectoren. Vroeger had je enkel een branddetector nodig in de hal, nu ook in de kamer. Dat heeft bijvoorbeeld te maken met Airbnb, dat kamerverhuur aanbiedt, en mensen die gewoon een kamer aanbieden, waarbij wij en de brandweer vinden dat in elke kamer een branddetector aanwezig moet zijn. Maar laat ons wel wezen, dat kost ongeveer 30 euro. Ik denk dat die kost in het niets verdwijnt ten opzichte van de winst die we boeken op vlak van de vereenvoudiging, waarbij we het vooral mogelijk maken dat mensen als een soort van bijverdienste een maand per jaar of enkele periodes van het jaar hun huis of wat dan ook openstellen in functie van toeristische logiezen. Dan moeten ze enkel aan bepaalde basisvoorwaarden beantwoorden. Ik denk dat we een goede zaak doen voor het ondernemen en voor het toerisme op niveau, maar niet inboeten inzake brandveiligheid.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Vanuit ondernemersstandpunt is het natuurlijk een goede zaak om al die drempels naar beneden te halen, zeker dergelijke absurditeiten als eierdopjes en dergelijke meer. Ik ben blij dat dat is weggewerkt. Ik blijf er toch bij dat de kosten-batenanalyse van de bijkomende investeringen zeker voor de kleine logiesuitbaters nog altijd moeilijk ligt. U spreekt over 30 euro. Sommige logies spreken over 50 tot 60 euro per nacht als het gaat over een vluchtweg. Dat blijft natuurlijk wel een grote investering. Mijn vraag is om daar toch een klein beetje aandacht voor te behouden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Zoals u weet – de minister heeft er terecht naar verwezen – is het nieuwe Logiesdecreet een parlementair initiatief geweest. We hebben de rompslomp die de wereld van het logies altijd had, heel fel naar beneden willen halen. Maar er zijn de zeven basisvoorwaarden, waarvan hygiëne heel belangrijk is en brandveiligheid misschien wel een van de belangrijkste. Je hebt namelijk altijd het risico dat een brand mensenlevens kost. Wij hebben daar niet op willen toegeven. Wat wij ervan weten, is dat de minister, bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten, zich heeft laten bijstaan door brandweerdeskundigen. Het lijkt mij heel moeilijk om dat als parlamentslid in twijfel te gaan trekken. En als zij vinden dat die twee vluchtwegen nodig zijn, dan zal dat wel zo zijn.

Dat geldt dan trouwens ook voor Airbnb, dat in dezelfde categorie wordt bekeken als de gewone B&B's. Ik kan de minister enkel steunen. Bovendien zijn er afwijkingen mogelijk. Ze kunnen afwijkingen vragen.

De voorzitter: De heer Landuyt heeft het woord.

Renaat Landuyt (sp.a): Ik vind dat mevrouw Vanwesenbeeck dat fantastisch heeft verteld. Ze heeft gewezen op de motivatie van het Logiesdecreet. De minister heeft het fantastisch uitgelegd. Die eierdopjes waren mij een beetje ontgaan. *(Opmerkingen van Ben Weyts)*

Voilà. Je kunt altijd dieper op de materie ingaan, zoals blijkt uit het gedrag van de minister. *(Gelach)*

Ik ben, in het bijzonder als burgemeester van Brugge, blij dat er geen toegeving gedaan wordt op het vlak van veiligheid. We delen volledig de stelling dat iedere burger een stuk moet kunnen meegenieten van het toerisme. Dat gaat vooral over de kamerverhuur. Zeker als de kinderen, al dan niet met hun eierdopjes, verdwenen zijn, komt er ruimte vrij om toeristen te ontvangen.

Op het vlak van veiligheid, weze het in naam van het ondernemerschap, mag je nooit toegevingen doen. Er bestaat beroering in de sector. We moeten de mensen ervan overtuigen dat je dat echt niet mag doen. Eigenlijk is de boodschap dat sommige huizen nog beter moeten worden beschermd inzake veiligheid, ook als ze niet worden verhuurd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, ook wij hebben het decreet gesteund. Maar ik kan mij helaas niet van de indruk ontdoen dat er via de uitvoeringsbesluiten toch weer een aantal regels zijn binnengeslopen, terwijl de initiële doelstelling was om minder regels toe te passen en op te leggen.

Wat veiligheid betreft, steun ik uiteraard mijn collega Renaat Landuyt. De vraag is of er hier ook geen andere elementen spelen, zoals concurrentie tussen hotels en B&B's. Ik denk niet dat je met generieke maatregelen alleen, zoals twee vluchtwegen, de zaken oplost. Men moet de zaken oplossen afhankelijk van het type woning, het type kamer dat men verhuurt. Er moet voldaan zijn aan de veiligheidsvereisten.

Enerzijds speelt hier een soort van economische strijd. Anderzijds is er de Vlaamse regelzucht. Ik kan mij niet van die indruk ontdoen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, de collega's die dit dossier hebben gevolgd, hebben ook de lijdensweg van dit decreet meegemaakt. Iedereen zal zich ongetwijfeld herinneren hoe dit decreet uiteindelijk dan toch is goedgekeurd – ik dacht vorige week.

Ik vind het wat eigenaardig dat de collega, vlak nadat het decreet is goedgekeurd, al meteen kritische vragen stelt over uitvoeringsbesluiten. Ik volg haar natuurlijk wel voor een stuk. Maar ik volg haar niet wanneer ze zegt: 'Er is voldoende overleg geweest.' Minister, u weet dit ook: er zijn nog altijd mensen uit de sector die vinden dat er te weinig overleg is geweest.

Maar ik volg ook een beetje de opmerking van de heer Caron. Misschien is er toch iets meer aan de hand dan alleen het probleem van de veiligheid.

Ik denk dat we met z'n allen de veiligheid prioritair moeten stellen. Ik zou durven voorstellen om op korte termijn een evaluatie te maken van én het decreet én de uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Er is ondertussen al heel veel gezegd. Ik wil even terug naar de essentie. De bekommernis van mijn collega is of er niet te veel investeringen zullen moeten gebeuren wegens de nieuwe regeling. Wel, ik kan bevestigen dat het antwoord 'neen' is. De minister heeft het voorbeeld gegeven. Misschien zal er in een kamer een extra rookmelder moeten komen. Nu, dat kost 30 euro, en daar doe je zes à zeven jaar mee. Daar zullen vele keren 50 euro inkomsten tegenover staan.

Aan de andere kant zijn er zeer duidelijke vereenvoudigingen en gelijke normen doorgevoerd. Zijn er te veel regels, te weinig regels? Ik herinner me het begin van de debatten toen de vraag werd gesteld: moet er nog een Logiesdecreet zijn? De minister en de decreetgever hebben daar onmiddellijk ja op geantwoord en wel om één reden: de brandveiligheid. Dit trekken wij door tot het einde.

Ik kan hier herbevestigen dat er heel veel overleg is geweest. Over die uitvoeringsbesluiten zijn er uren overleg geweest met de projectleider. Specifiek voor de brandveiligheid zeggen de brandexperts dat een tweede vluchtweg echt noodzakelijk is, willen we de veiligheid behouden. Wel, dat doen wij als decreetgever en als minister. Ook de Vlaamse Regering heeft dit bevestigd.

Minister Ben Weyts: Het gebeurt zelden dat een minister een specifieke projectleider aanduidt, gewoon om uitvoeringsbesluiten op te stellen voor de uitvoering van het decreet. Dat hebben we heel nauwgezet gedaan. Die man was dus enkel daarmee bezig.

De organisatie van verschillende werkgroepen, onder andere met de brandweer, brengt mij bij een tweede punt. Men zegt hier dat economische argumenten hebben meegespeeld voor de branddetectoren en de vluchtwegen. Excuseer, maar het is gewoon gebeurd op basis van een discussie met de brandweer. Die heeft de lat een beetje lager gelegd, maar op een bepaald punt hebben ze gezegd: 'Sorry, maar hier kunnen we niet meer onderuit in functie van de veiligheid, anders doen we echt niet meer mee.' Ik heb hen toen volledig gesteund. Trouwens, het gros van de sector heeft dat ook gedaan in het volle besef van veiligheid, maar ook van kwaliteit. Ik steun hen daar volledig in. De brandweer is niet gevat door economische argumenten en de afweging tussen B&B's en hotels. Doe dat echt niet.

Ik kan nog verschillende voorbeelden geven van versoepeling, bijvoorbeeld de inspectie van verwarmingstoestellen. Vroeger moest dat jaarlijks worden geïnspecteerd. Nu is dat tweejaarlijks geworden. De drempel lag vroeger op drie verhuureenheden voor kleinschalig logies, nu is dat vijf eenheden. Ook dat is een versoepeling. Zeg nu niet dat dit geen vereenvoudigd en kant-en-klaar decreet is en goede uitvoeringsbesluiten zijn, want zelfs Airbnb prijst het Vlaamse voorbeeld aan als iets dat zij ook graag toegepast zouden zien in de rest van de wereld. Inzake vereenvoudiging denk ik dat we zeer goed bezig zijn. Daarom dank ik het parlement, alle volksvertegenwoordigers die eraan hebben meegewerkt, en de sector die heel breeddenkend was. Er is veel overleg geweest – misschien vergelijkbaar met Oosterweel – maar het resultaat mag er absoluut wezen: kwaliteit, veiligheid en met Vlaanderen kunnen we op wereldvlak ook wel een voorbeeld zijn.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Collega's, aan veiligheid kun je niet toegeven. Ik wilde de vraag van de kleinere logiesuitbaters even onder de aandacht brengen. Het evenwicht tussen kosten en baten moeten we in het oog blijven houden. Anderzijds is dit zeker en vast een goed Logiesdecreet dat het toeristisch ondernemen een extra duwtje in de rug geeft.

Ik dank hierbij Marnic De Meulemeester en de collega-indieners van dit decreet en dit goede besluit. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Vanwesenbeeck. Mag ik u feliciteren met uw eerste optreden. (*Applaus*)

Wat me heel sterk opviel, u had een papier bij, maar u hebt het niet gebruikt. Een aantal mensen hier kunnen van u nog heel veel leren. In elk geval proficiat. (*Applaus*)

De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bert Maertens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het optimalisatieplan van het loodswezen

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): Minister, we kennen ons loodswezen en we spreken altijd over onze loodsen, maar in feite is dat een vrij kleine beroepsgroep. Ongeveer 320 Vlaamse ambtenaren zorgen ervoor dat de schepen veilig onze havens worden binnengeloost.

Al een hele tijd is er een afspraak met die loodsen dat ze 15 procent efficiëntiewinsten moeten boeken. In ruil daarvoor kregen zij onder andere een gunstiger pensioenregeling en een extra premie voor het binnenloodsen van extra grote schepen.

Om tot die 15 procent efficiëntiewinst te komen, springt een maatregel in het oog, met name de multivalentie. Ik vind het een verschrikkelijk woord, maar het betekent dat loodsen die een bepaald tracé gewend zijn, op termijn ook op andere tracés kunnen worden ingezet. Zo zou iemand die, bijvoorbeeld, schepen naar de haven van Antwerpen loodst, ook kunnen worden ingezet op het kanaal Gent-Terneuzen.

Minister, u wilt dat zeer geleidelijk en vrijwillig organiseren en invoeren. Toch is er groot protest van de beroepsgroepen van de loodsen. Zij sputteren tegen en dreigen helaas opnieuw met een staking. U weet dat een dergelijke staking onze economie enorm veel schade zou toebrengen. Dit zou vele miljoenen euro's kosten.

Deze ochtend hebben we gelezen dat u met minstens een beroepsgroep een akkoord zou hebben bereikt. Ik denk dat er drie of vier beroepsgroepen zijn. Een van hen zou akkoord gaan met een voorstel om de multivalentie uit te stellen tot eind 2019 duidelijk is of de interne efficiëntiewinst kan worden gehaald. Er zijn echter nog andere beroepsgroepen.

Minister, mijn vraag is dan ook wat in verband met dit dossier de meest actuele stand van zaken is.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, ik heb het daarnet al over de Oosterweel-verbinding gehad. Dat Antwerps dossier leidt ook tot moeilijke onderhandelingen. Nu gaat het over de loodsen. Dat is ook geen gemakkelijke opdracht.

Het ligt eigenlijk niet aan hen. Ten gevolge van de geschiedenis zitten we met een structuur met verschillende korpsen. We hebben kustloodsen, zeelloodsen, rivierloodsen, kanaalloodsen en havenloodsen. Ze hebben allemaal verschillende syndicale vertegenwoordigingen. Er zijn de klassieke kleurvakbonden VSOA, ACW en ACOD, maar daarnaast zijn er nog drie vakverenigingen die allemaal verschillende belangen verdedigen. Tijdens normale onderhandelingen spreken de werknemers met de werkgevers. In dit geval spelen binnen de werknemers

tegenstrijdige belangen. Een toegeving aan de enen leidt tot ergernis en verzet bij de anderen. Het is moeilijk die onderhandelingen tot een goed einde te brengen. Aangezien er verschillende korpsen zijn, hebben de verschillende loodsen daarenboven eigen verloningen, premies en rusttijden. Dat loopt allemaal door elkaar, en dit leidt tot moeilijke onderhandelingen.

In maart 2016 hebben we met betrekking tot twee punten een akkoord bereikt. Er komt een verbetering van de dienstverlening en een verhoging van de efficiëntie. De wachttijden zullen dalen. Nu zijn er nog wachttijden. Indien een schip niet kan worden geloodst, moet het een tijdje wachten. Hierdoor gaat natuurlijk geld verloren, en dit tast de concurrentiepositie van onze havens aan. Daarnaast is er de zeer concrete vraag van de loodsen naar een premie voor de beloodsing van de megaschepen. Vooral in de Antwerpse havens krijgen we nu al schepen van 400 meter. Dit vereist een specifieke expertise en specialisatie. We hebben beide punten afgewogen, en we zijn tot een akkoord gekomen dat tot een optimalisatie leidt.

Het gaat om een optimalisatie met 15 procent en een stijging van de efficiëntie. De loodsen hebben hiervoor zelf plannen kunnen aanleveren. Een element hiervan is de zogenaamde multivalentie. Het is essentieel dat we enigszins trachten af te stappen van de schotten, bijvoorbeeld dat een rivierloods enkel op een rivier kan loodsen, een kustloods enkel langs het kusttracé kan loodsen en een zeeloods enkel op zee kan loodsen. Er zijn meer mogelijkheden. Een loods moet ook op een ander traject kunnen loodsen. Dat noemen we de multivalentie.

We hebben Audit Vlaanderen toen de opdracht gegeven een audit van heel de keten uit te voeren en, onder meer op het vlak van de multivalentie, concrete voorstellen naar voren te brengen. Dat is gebeurd, maar de resultaten bieden enige vrijheid tot interpretatie.

De concrete conclusie is dat ik gisteren een akkoord met de rivierloodsen heb bereikt met betrekking tot de interpretatie van de multivalentie. De Beroepsvereniging van Loodsen (BvL) heeft verklaard ook zonder die multivalentie tot meer optimalisaties, een betere dienstverlening en minder wachttijden te kunnen komen. Indien dat binnen een termijn van twee jaar toch niet zou worden bereikt, is de BvL bereid opnieuw te bekijken of de multivalentie toch kan worden ingevoerd. Daarover is een akkoord bereikt.

Ik heb ook met andere verenigingen onderhandelingen gevoerd. Deze ochtend heb ik nog positieve gesprekken gevoerd. Het is echter een zeer precair proces. Ik kan hierover niet verder in detail uitweiden.

Het is een heel precair proces. We hebben maandag sectorcomité. Ik hoop dit tot een goed einde te brengen, en vooral een revolutionaire doorbraak te maken op het vlak van betere dienstverlening, versterking van de concurrentiepositie van onze havens en het doorbreken van de schotten tussen drie verschillende soorten loodsen.

Bert Maertens (N-VA): Minister, ik begrijp dat u nog niet ten volle kunt ingaan op de details van de onderhandelingen. Ik hoor toch voorzichtig positief nieuws. Ik hoop dat we op die manier, met een compromis van een compromis, een staking kunnen vermijden. Zoals u weet, kost een staking onze economie in heel Vlaanderen miljoenen euro's, en dat is zeker niet de bedoeling.

Ik wil dan ook vanuit het parlement de beroepsgroepen oproepen om hun verantwoordelijkheid te nemen in die zaak, om niet nog eens terug te komen op een akkoord. Ze hebben een bepaalde machtspositie. Ik kan dat soms 'gevaarlijk' beginnen te noemen. Ik hoop dat ze hun verantwoordelijkheid nemen. In het andere geval spreken we over een ander woord. Dat woord is dan 'chantage'. Maar ik zou heel graag hebben dat het bij lange niet zover komt. Ik wens u veel succes.

De voorzitter: De heer De Clercq heeft het woord

Mathias De Clercq (Open Vld): Voorzitter, het is belangrijk dat we vanuit het parlement de minister krediet geven om in alle sereniteit en vastberadenheid in de richting die we zijn ingeslagen, te kunnen voortgaan en een dialoog met de loodsen te kunnen bewerkstelligen en voltooien. Inderdaad, het belang is geschetst door de collega. Voor andere havens in het Vlaamse land is dit van groot belang. Het is echt belangrijk om die stappen vooruit te zetten.

De multivalentie, een moeilijk woord, het doorbreken van de schotten, is de toekomst en de logica zelve. We moeten dat doen om minder wachttijden te hebben, een betere operationele werking, en een betere dienstverlening. De minister kiest hier het goede pad van de dialoog en het constructief overleg. Ik roep iedereen binnen het loodswezen op om zijn verantwoordelijkheid te nemen in het belang van de toekomst van onze havens, van de toegevoegde waarde, van het voortbestaan van deze mooie beroepsgroep, die bijzonder waardevol, bijzonder werk doet. Ik hoop dat we daar kunnen landen voor een goede toekomst.

De voorzitter: De heer Landuyt heeft het woord.

Renaat Landuyt (sp.a): Voorzitter, ik kan me grotendeels aansluiten bij de voorzitter van de haven van Gent, maar toch vanuit Brugge drie opmerkingen.

Ten eerste, dat het een precair probleem is, dat aanvaard ik en erken ik. Ik was een beetje bang door de eerste opmerking van de minister: het is een Antwerps probleem, dus het is een precair probleem. U hebt daar dan – terecht – aan toegevoegd dat het niet de schuld is van de Antwerpenaren. Ik sluit mij daar zeker bij aan. De perceptie zou anders kunnen zijn.

Maar we zijn blij dat dat precair probleem zich uiteindelijk niet doorzet tot aan de kust, want er was enige bezorgdheid bij de kustloodsen. Zij hebben eigenlijk al die efficiëntieoefening aan de kust en op zee gedaan. Zij werken zeer vlot. Er was enige bezorgdheid dat zij extra gingen moeten loodsen tot in Antwerpen. Dat veroorzaakte enige bezorgdheid bij ons. Maar ik heb begrepen dat men nu bereid is om op de rivier of op het kanaal, in ieder geval in Antwerpen, ook eerst de efficiëntieoefening te doen voordat men spreekt van multivalentie die uiteindelijk ten laste komt van hen die nu reeds efficiënt werken.

Voor het grote kader, minister: men moet consequent zijn, en als men het onderscheid niet wenst te maken tussen zeevaart en kustvaart en kanaalvaart, dan zijn wij daar in Brugge en Zeebrugge zeker vragende partij voor, maar dan op alle terreinen, zodat de samenwerking en het vlot verkeer over de zee en het kanaal tussen Antwerpen en Brugge kan verbeteren.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

Dirk de Kort (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, het dossier van de loodsen is al verscheidene keren ter sprake gekomen in het parlement en in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken. Waarom is dat? Dat is omdat we uiteraard merken dat het zeer belangrijk werk is en dat, als er gestaakt wordt, de gevolgen ook bijzonder groot zijn voor de havens en de economische schade bijzonder groot is.

Minister, u hebt na vele jaren van moeizame onderhandelingen vorig jaar een akkoord bereikt op 4 maart 2016. Dat was een akkoord dat zowel inzette op meer performantie maar ook op multivalentie. Op 16 februari – omdat er toen ook al dreiging was van staking van één groep, de beroepsvereniging van de rivierloodsen – hebt u een uitvoerige toelichting gegeven en hebt u aangegeven dat u eigenlijk toch voorstander was om die multivalentie verder in te voeren. U hebt ook verwezen naar de Nederlandse loodsen.

Bij die toelichting hebben we vernomen dat die multivalentie voor de huidige loodsen op vrijwillige basis zal worden ingevoerd en dat het in het statuut van de nieuw aan te werven loodsen zal worden ingeschreven. Wat we vandaag in de krant moeten lezen, minister, is dat één beroepsgroep zegt: 'Hiep hiep hoera, we hebben gewonnen, want de multivalentie, wat de minister had gevraagd, die gekoppeld was aan de schaalvergrotingspremie, is naar de prullenmand verwezen en komt pas opnieuw ter sprake in 2020.'

Minister, waarom bent u van gedacht veranderd? Waarom is die multivalentie, die u zo belangrijk vond en ons hebt toegelicht op 16 februari, op de schop gezet?

Minister Ben Weyts: Het is zo'n typisch dossier waarbij men zegt: 'Minister, niet toegeven en los het op.' Daarnet was er nog een illustratie van waarbij men zegt dat ik de havens niet mag laten gijzelen of het slachtoffer mag laten worden van syndicale acties, maar het moet oplossen. Ik tracht dat naar godsvrucht en vermogen te doen.

Ik heb een akkoord gesloten in maart 2016, trouwens na ongeveer 48 uur onderhandelen. Ik denk dat het een goed akkoord was, waarin ook multivalentie aan bod kwam, maar waarin ongeveer letterlijk staat dat we de aanbevelingen van Audit Vlaanderen zullen trachten te integreren in het optimalisatieplan. Dat laat dus enige ruimte voor interpretatie. Ik ben overtuigd van het nut, net zoals Audit Vlaanderen, van multivalentie. De rivierloodsen zeggen heel concreet: 'Wij kunnen nog beter. Wij doen nog beter inzake wachttijden, inzake versterking van de concurrentiepositie, inzake efficiëntie.' Ik heb gezegd: 'Oké, bewijs het dan. U hebt tot 2019 dat in de feiten te bewijzen.' Zij gaan die uitdaging aan. We zullen dan zien of ze de doelstellingen halen. Indien niet, ligt de multivalentie opnieuw op tafel.

Ik heb vanochtend nog een heel goed gesprek gehad met de kustloodsen waarbij de vraag naar verantwoordelijkheid absoluut door hen ook is beantwoord. We hebben goede afspraken gemaakt. Ik denk dat we daarmee vooruit kunnen, ook op het vlak van de multivalentie.

Ik blijf trouwens herhalen dat wij een topkorps hebben wat de beloodsing betreft. Wij worden internationaal geroemd door de grootste kenners van toegang tot havens voor de expertise van onze loodsen. Ik wil dat ook zo houden. Ik wil er alleen voor zorgen dat de concurrentiepositie van onze havens nog wordt versterkt en dat we dus ook werken aan meer efficiëntie. Er zijn winsten te boeken onder andere door multivalentie. Dat vereist inderdaad dat we wat vooruitkijken. Er zijn heel wat weerstanden. Ik tracht die te overwinnen naar godsvrucht en vermogen, en ik wil er vooral voor zorgen dat onze havens niet worden getroffen.

Bert Maertens (N-VA): Naar godsvrucht en vermogen zal ik deze repliek afsluiten met een aantal interessante dingen die ik heb genoteerd.

Collega De Clercq, het pleziert me enorm dat u Vlaanderen een land hebt genoemd. Ik vind dat fantastisch van u.

Er is vooral eendracht in dit parlement, en zeker tussen de havens van Gent en Zeebrugge. De havenbazen stonden nog samen op de foto deze week. Ik merk ook in dit parlement toenadering. Dat opent misschien perspectieven. Ik zou hopen dat wij eendrachtig de minister steunen in dit dossier. Voor sommigen, mijnheer de Kort, zal het misschien nooit genoeg zijn, maar ik denk dat we vertrouwen moeten hebben in de kunde van de minister om dit dossier goed af te ronden en ervoor te zorgen dat onze loodsen eendrachtig de toegang tot onze havens voor onze schepen en dus ook voor onze economie zullen bewaren en bewerkstelligen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hervorming van het sanctiesysteem binnen de Vlaamse sociale bescherming (zorgverzekering)

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, collega's, we zijn allemaal stilaan vertrouwd met de Vlaamse zorgverzekering, al was het omdat we onlangs het overschrijvingsformulier van onze zorgkas in de bus hebben gekregen, met de vraag om de jaarlijkse zorgpremie van 50 euro te betalen. Voor personen met een verhoogde tegemoetkoming is dat 25 euro.

Tegenover die zorgpremie staat ook een interessante tegemoetkoming als we later zelf of als gezinsleden zwaar zorgbehoevend worden, of ook als we later worden opgenomen in een woonzorgcentrum of een psychiatrisch verzorgings-tehuis. Dan kunnen we maandelijks een forfaitaire tegemoetkoming van 130 euro krijgen, die we niet moeten verantwoorden, voor niet-medische kosten.

Als u die zorgpremie niet betaalt, krijgt u in de loop van het jaar een aanmaning, maar als u erin slaagt om die op 31 december nog altijd niet of niet volledig te hebben betaald, dan riskeert u een sanctie, een opschorting van het recht op die tegemoetkoming als u later zelf zorgbehoevend wordt.

Dat probleem is niet nieuw. Recent werden we opgeschrikt door een aantal schrijnende verhalen in de media van personen die jaren geleden een of twee keer om diverse redenen hun zorgpremie niet hadden betaald, en die, op het moment dat ze zwaar ziek zijn of worden opgenomen en dat hard nodig hebben, zich geconfronteerd zien met een uitstel, met een opschorting. De ombudsman heeft daar al op gewezen. Minister, in uw beleidsnota 2014-2019 had u ook al aangegeven daar een mouw aan te willen passen. U hebt ook gereageerd in de media en gezegd dat u daar werk van maakt. In welke regeling, in welke versoepeling voorziet u voor mensen die in het verleden problemen hebben gehad met die betaling van die bijdrage, maar bij wie dat nu in orde is en die toch worden geconfronteerd met de opschorting van die tegemoetkoming?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Geachte leden, misschien toch een paar dingen vlug op een rij. Het is inderdaad juist dat bij de invoering van de zorgverzekering het parlement ook een regeling heeft goedgekeurd om er toch voor te zorgen dat mensen voldoende gemotiveerd zouden zijn om te betalen. Die regeling is bijgeschaafd in 2006, omdat er straffen in dat decreet stonden. Dat is vervangen door een boetesysteem. De boete wordt uiteindelijk via fiscale weg ook nog geïnd. Er staat inderdaad in de regelgeving dat wie niet tijdig betaalt, dus voor het einde van het jaar in kwestie, een schorsing oploopt, wat wil zeggen dat er een schorsing is op het moment dat je rechten krijgt.

Ik denk dat het duidelijk is dat dat systeem toch tot een aantal situaties kan leiden die we echt niet willen. We moeten dat systeem dus veranderen. Dat decreet is ondertussen aangepast, en er zal dus een besluit moeten worden gemaakt om die aanpassing te doen.

Ik wil toch een paar cijfers enigszins nuanceren. Er werd ineens gesuggereerd dat dat over massaal veel mensen ging. Men vermoedt, men schat dat er in 2017 3500 personen zullen zijn die een recht openen op een tegemoetkoming in de zorgverzekering en dan inderdaad zullen worden geconfronteerd met die schorsing. De inningsgraad van de zorgverzekering is ondertussen, als je ook de betalingen na aanmaning erbij rekent, 97 procent. Dat is ook niet gewijzigd nadat

de premie is verhoogd. Het is toch belangrijk om dat ook te zeggen. We gaan dus bij besluit dat systeem wijzigen, zodat mensen die vroeger schorsingen hebben opgelopen, daarvan kunnen worden bevrijd.

Wanneer gaan we dat doen? Wel, dat heeft ook een budgettaire consequentie. Het is dus bij de opmaak van de begroting en de begrotingsbesprekingen dat we kunnen bekijken hoe we dat kunnen aanpakken, en moduleren, want er zullen misschien toch een aantal modaliteiten moeten worden vastgelegd. Het is echter inderdaad, conform het regeerakkoord, de bedoeling om dat in deze legislatuur te realiseren.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik sta een beetje verstoeld van de cijfers die u nu geeft, want in Het Belang van Limburg had men het over 70.000 lopende opschortingen. U spreekt nu van 3500 personen. Des te beter. Ik ben ook blij te horen dat die inningsgraad zeer hoog is. Een pluim daarvoor, dus. Mijn fractie staat ook achter een stok achter de deur. Wij vinden dat zwartrijders moeten worden beboet, want een verzekering stoelt altijd op het principe van solidariteit.

De zorgkassen hebben sterk geïnvesteerd in dit verhaal. Zou het mogelijk zijn voor ons als parlementsleden om een zicht te krijgen op de profielen van de personen die hetzij wanbetaler zijn, hetzij problemen hebben met betalen, om welke reden dan ook? Misschien zitten die in de profielen van de personen met een verhoogde tegemoetkoming.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp-a): Minister, ik ben blij dat u een aanpassing aankondigt. Er zijn heel veel mensen die een keer vergeten zijn om te betalen of twee keer vergeten zijn om te betalen. Men krijgt het namelijk als een factuur in de bus met allemaal andere dingen. Het kan al eens aan de aandacht ontsnappen. De consequenties van die vergetelheid zijn dan wel heel groot.

Op welke manier kunt u op korte termijn voor de mensen die echt zwaar getroffen worden door ziekte – ik denk aan de man die getuigde dat hij beenmergkanker kreeg – en voor wie het armoederisico erg groot is bovenop de ziekte, wat redelijkheid en proportionaliteit brengen in de sanctie ten opzichte van de vergetelheid of overtreding?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): De heer Persyn zegt dat er een ernstige tegemoetkoming is, namelijk dat men 130 euro per maand kan krijgen bij een zware zorgnood. Ik wil de impact van dat budget relativeren als je zoals deze mensen heel zware kosten hebt en een heel zware zorgnood. Dan is 130 euro per maand relatief weinig.

Minister, u bent het systeem aan het herzien. We hebben een eerste fase gehad en er zou een tweede fase komen. Het moet grondig worden herzien. We moeten zorgen dat mensen in functie van hun reële zorgnood een uitkering krijgen. Hoe ver staat u met deze fase van de hervorming?

Ik vind de vragen over een kortetermijnoplossing voor mensen die niet betalen heel pertinent, maar structureel moet het systeem worden herzien. U bent ermee bezig. Ik vraag me af waar die tweede fase blijft.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Het kan inderdaad niet dat iemand ongestraft zijn bijdrage niet betaalt. Een sanctie gaat uiteindelijk over responsabilisering, maar

misschien is een bijsturing toch opportuun naar aanmaning, boete en terugvordering waarbij korter op de bal wordt gespeeld. Een systeem van Vlaamse zorgverzekering is enkel maar leefbaar als iedereen zijn bijdrage betaalt.

De voorzitter: De heer Depoortere heeft het woord.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Het grote probleem met dit systeem en deze regelgeving is dat deze sancties levenslang gelden. Er is niet in een opschorting voorzien en de cijfers cumuleren. In antwoord op een schriftelijke vraag van mij over het aantal brieven dat werd verstuurd in 2015, vernam ik dat het er toch 18.333 waren. De cijfers verminderen niet, integendeel. Ik ben ook blij dat u dit inziet en dat er een wijziging komt aan de regelgeving. Ik sluit me aan bij de andere leden. We moeten op zeer korte termijn voor een passende en sluitende oplossing zorgen die structureel is.

Minister Jo Vandeurzen: Het systeem voorziet in een aantal vrijstellingen zoals bij collectieve schuldenregeling en dergelijke. Bovendien is er een systeem waarbij de sancties kunnen worden opgeheven in geval van een behartigenswaardige situatie. Voor individuele situaties is er dus al een mogelijkheid om het dossier in heroverweging te brengen.

U verwijst naar het aantal brieven dat is verstuurd. Als het inningspercentage rond 97 procent ligt, dan is dat zeer behoorlijk. Vergeet niet dat we spreken over 4,4 miljoen mensen die een bijdrage moeten betalen. U moet het een beetje in de juiste proporties zien.

Er is de suggestie om te kijken wat de profielen zijn. Zit daar een algemene trend in waarbij we misschien een aantal interventies kunnen doen? Ik vind dat een goed idee.

Mevrouw Van den Brandt, het is duidelijk dat het grote decreet op de Vlaamse sociale bescherming dit jaar naar het parlement moet komen. We moeten immers het wettelijk kader om de volgende stappen in de overdracht en de opname van de bevoegdheden van de zesde staatshervorming realiseren. U mag ervan uitgaan dat uw commissie dat dit jaar nog op de tafel zal vinden.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik dank u voor de bijkomende antwoorden op de pertinente vragen. Mijn fractie kijkt uit naar de voorstellen die u zult doen. Voor ons is het, net zoals voor iedereen hier, belangrijk dat de patiënt en de zorgbehoevende centraal staan. Als er opschorting van opschorting moet komen en als er middelen moeten worden gevonden, dan vinden wij die het liefst op het apparaat en niet ten koste van de zorg.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Yasmine Kherbache aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de bijstand aan de slachtoffers van de aanslagen van 22 maart 2016

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, collega's, 22 maart is in het hart gegrift van ons allen. Het is de dag waarop we terugblikken op de gruwel van de aanslagen en op het onnoemelijk leed van de slachtoffers en de nabestaanden. Daar zijn geen woorden voor.

De voorbije dagen is er teruggeblikt op het afgelopen jaar en wat ons allemaal heeft getroffen, zijn de getuigenissen van de slachtoffers zelf: hun dankbaarheid voor de hulpdiensten, hun veerkracht bij het verwerken van het verdriet en de

pijn van de revalidatie, hun verbindende boodschap aan de samenleving, maar ook hun getuigenissen over hun lijdensweg bij het zoeken naar gepaste medische, psychosociale, financiële of juridische hulp. Het is niet de eerste keer dat ze die noodkreet slaken, zes maanden geleden deden ze dat ook al. Ze zeiden toen ook al dat ze zich onvoldoende gesteund voelden door de overheid en dat ze van het kastje naar de muur werden gestuurd.

Ik heb u het afgelopen jaar daarover herhaaldelijk ondervraagd. Begin dit jaar erkende u dat de bijstand aan de slachtoffers beter kan en dat er een betere coördinatie en afstemming zou moeten komen met het federale niveau. Daarom luiden mijn vragen nu: welke lessen trekt u uit die getuigenissen van die slachtoffers die zich onvoldoende gesteund voelen? Welke concrete stappen zullen genomen worden om ervoor te zorgen dat de slachtoffers kunnen rekenen op de nodige bijstand en hulp van de overheid?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Bij wijze van inleiding geef ik u enkele cijfers. Bij zo'n dramatische gebeurtenis treedt het psychosociaal interventieplan in werking. Dat bestaat uit een acute fase en daarna volgt de opstart van een nafase. De gemeenschappen komen vooral in beeld in de nafase. In 2016 hebben onze centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) 342 aanmeldingen gekregen bij slachtofferhulp; 254 personen hebben dan een kortdurende hulp gekregen en 80 personen hebben een beroep gedaan op een langdurige bijstand. Daarnaast zijn er nog een aantal consultvragen geweest van CLB, scholen en dergelijke meer.

We zien dat er nog steeds vraag is naar slachtofferhulp en ondersteuning. In die zin blijven onze CAW's ook regelmatig publiek het bericht uitzenden dat ze nog steeds beschikbaar zijn voor slachtoffers. U hebt het punt al een tijdje geleden gemaakt. Ik kan alleen maar bevestigen dat daarop is doorgewerkt. We hebben onmiddellijk een coördinatie op het Vlaamse niveau tot stand gebracht en dat heeft behoorlijk gewerkt. Er werd een evaluatie gevraagd, ook vanuit het Justitiehuis Brussel, waar het slachtofferonthaal in eerste instantie werd aangesproken. Daar heeft men veel inspanningen gedaan voor de begeleiding in de juridische procedures, maar ook voor de bijstand in die juridische procedures.

Toch zijn er verbeteringen mogelijk. Ik noem er enkele op waar we nu mee bezig zijn. Omtrent het psychosociaal interventieplan hebben we mevrouw De Block gevraagd om het overleg op te starten met de gemeenschappen omdat daar praktische en andere problemen zijn vastgesteld die een oplossing moeten krijgen. Het bekendste probleem is dat van de namen van de betrokken personen, van wie proactief gecontacteerd worden. Dat overleg is intussen opgestart en die werkgroep is actief.

Maar er zijn nog andere issues. Een van de issues – en dat hebt u goed begrepen uit de verhalen en getuigenissen van de slachtoffers – is dat slachtoffers vaak niet alleen vragen naar psychosociale begeleiding of ondersteuning, maar dat er ook afstemming en coördinatie nodig is met andere aspecten van de ondersteuning: financiële vragen, arbeidsgeneeskundige problematieken, zaken die opgelost moeten worden in andere beleidsdomeinen, onderwijs, enzovoort.

We hebben al een eerste studiedag met het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk achter de rug om te kijken, als je die coördinatiefunctie opneemt, hoe we dan breder kunnen gaan en hoe we die afstemming met de andere aspecten van een ondersteuning moeten organiseren. Slachtoffers geven signalen dat zij ook gezamenlijke trajecten willen, niet alleen maar doorverwijzen, maar veel meer continuïteit en het gezamenlijk gaan van een aantal trajecten. Ook dat is een les die we leren en die we nu meenemen in de manier waarop we ons in de toekomst kunnen organiseren.

Slachtofferonthaal en slachtofferhulp beter op één lijn brengen, of ten minste vanuit één perspectief van het slachtoffer beter toegankelijk maken en op elkaar afstemmen, ook dat is een issue dat we meenemen. En wat betreft lotgenoten-contacten zijn er zeker vragen om die te faciliteren en te ondersteunen.

Kortom, er zijn een reeks thema's die voor ons belangrijk zijn en die we moeten opnemen en die natuurlijk – en daarbij kijken we ook naar het federale niveau – ook te maken hebben met zaken die federale bevoegdheid zijn, zoals de relatie met verzekeringsmaatschappijen en dat soort zaken meer. Wij gaan absoluut, mee met de federale overheid, ons inspannen om die lessen om te zetten in datgene wat op het gemeenschapsniveau in de toekomst kan worden aangepakt. Mijn aanvoelen is dat het vooral zal gaan over de continuïteit van trajecten: niet alleen verwijzen, maar een stuk mee die weg gaan en ook de aansluiting op andere aspecten van hulpverlening dan datgene waar de CAW's strikt genomen voor bevoegd zijn. Dat is alleszins wat wij onthouden uit de signalen vanuit de slachtoffers. Wij zijn ook bezig om dat om te zetten in een vernieuwde aanpak naar aanleiding van deze dramatische gebeurtenis.

Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, wat de slachtoffers al een half jaar geleden vroegen, was één nationaal aanspreekpunt, waarbij alle overheden er werk van maken om zelf het loopwerk te doen voor de slachtoffers, in plaats van de slachtoffers te antwoorden met 'dit is federale bevoegdheid, dit is gemeenschapsbevoegdheid', en hen dan van het kastje naar de muur te sturen. Het is echt van cruciaal belang dat ze in u een bondgenoot vinden in het oplossen van hun problemen, die zich ook op federaal niveau bevinden.

Er is her en der al gewezen op het feit dat daar net het grote knelpunt zit, in de versnippering van die bevoegdheden. En het probleem zit bij één individu. Dat is niet verdeeld over verschillende entiteiten. Maar als men gaat aankloppen met zijn probleem, wordt men van het kastje naar de muur gestuurd.

Wat is het resultaat van het overleg dat u met de federale overheid hebt gehad? Is er nu bereidheid om lessen te trekken uit het afgelopen jaar en om één aanspreekpunt te installeren om dan in plaats van de slachtoffers zelf het loopwerk te doen?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Ik wil eerst en vooral mevrouw Kherbache bedanken om dit heel belangrijke thema hier vandaag op de agenda te zetten. Ik wil ook de minister bedanken voor zijn antwoord, omdat ik heel duidelijk hoor dat hij bereid is om lessen te trekken.

Minister, de ervaring van die slachtoffers kunnen we niet keren. We kunnen hun leed niet meer wegnemen, maar naar hen luisteren en hun besognes au sérieux nemen, moeten we wel doen. We willen en we zullen daaruit leren, zegt u. U haalt ook – en dat sluit aan bij de analyses die we de afgelopen dagen in de kranten gelezen hebben – die continuïteit en dat ene aanspreekpunt waar mevrouw Kherbache ook zo naar vraagt, naar voren als hét punt. U hebt dan ook onze volle steun om daar werk van te maken, en, zoals mevrouw Kherbache zegt, niet enkel binnen de Vlaamse bevoegdheden, maar binnen alle bevoegdheden in dit land, zodat we volgend jaar kunnen vaststellen dat het er ook effectief is en dat slachtoffers naar één plek moeten gaan voor al hun zorgvragen.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Op een dag als vandaag is het belangrijk dat de overheid zich nederig opstelt. Uit de vragen die hier zijn gesteld en uit de reactie van mevrouw Van den Brandt kunnen we

allemaal afleiden dat we op zoek zijn naar dat ene aanspreekpunt. We moeten daar effectief werk van maken, zowel in de afstemming tussen het Vlaamse en het federale niveau als binnen het Vlaamse niveau, waar we nog beter kunnen. Ik denk dan aan slachtofferonthaal en slachtofferbejegening, waar ook vaak breuken zijn in het hulpverleningstraject waar mensen niet op zitten te wachten. Ook voor ons is de belangrijkste vraag om vandaag tegemoet te komen aan die prangende vraag zodat slachtoffers, indien dit nog eens zou gebeuren, weten waar zij terecht kunnen en geen breuken in hun hulpverleningstraject moeten ondergaan.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Een zeer belangrijke les die wij hebben geleerd van slachtoffers, is inderdaad dat zij moeite hadden om de nodige hulp te zoeken. We zien in Welzijn dat dit toch wel een terugkerend probleem is.

De minister heeft gezegd dat hij zich heeft geëngageerd om te gaan naar één centraal aanspreekpunt voor slachtoffers, naar een overkoepelende website en naar een goede samenwerking met de federale overheid. Daarmee wordt al een heel belangrijke stap gezet. Slachtofferhulp is natuurlijk één zaak, maar we zien vaak dat er toch ook vervolgzorg nodig is, bijvoorbeeld door de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Vandaar mijn bijkomende vraag aan u, minister: hebben de slachtoffers onmiddellijk toegang gekregen tot die hulpverlening?

Minister Jo Vandeurzen: Ik kan alleen bevestigen dat het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk snel een coördinatie heeft georganiseerd. Zij hebben duidelijk één plaats en één persoon aangeduid voor de coördinatie op Vlaams niveau. Ze hebben trouwens ook al afspraken gemaakt voor de toekomst. Welk CAW zal met zijn mogelijkheden in de toekomst beschikbaar zijn om deze crisissituaties te coördineren? Op dat vlak zijn een aantal zaken goed verlopen en opnieuw voor de toekomst bekeken. De vraag is echter fundamenteel: alle overheden van ons land zullen er samen in moeten slagen om dat ene aanspreekpunt te organiseren, zeker omdat, en dat is ook heel logisch vanuit het perspectief van slachtoffers, het niet alleen gaat over psychosociale ondersteuning maar ook over bijvoorbeeld de terugbetaling van een en ander, het sociaal statuut, de erkenning in een federale wetgeving als slachtoffer. Kortom, daar zijn een aantal aspecten aan verbonden die in onze federale structuren over meerdere bestuursniveaus verantwoordelijkheden blootleggen. Daar hebben die slachtoffers natuurlijk geen boodschap aan. Wij moeten er dan ook voor zorgen dat die zaken worden gecoördineerd.

Mevrouw Kherbache, ik kan u echt bevestigen dat wij vanuit de Vlaamse Gemeenschap zeer uitdrukkelijk aan de federale overheid, in eerste instantie via de interministeriële conferentie met alle ministers bevoegd op het gemeenschapsniveau, hebben gevraagd om rond de tafel te zitten over die psychosociale interventieplannen. Die activiteiten onder leiding van minister De Block lopen. Wij hebben ook gezegd dat wij vanuit de Vlaamse Gemeenschap willen meewerken aan de realisatie van een uniek aanspreekpunt. We wachten nu op de commissie die nog lopende is, om een nieuwe stap te zetten, maar de Vlaamse Gemeenschap is zich zeer goed bewust van het feit dat die coördinatie in de toekomst moet gebeuren voor dergelijke situaties, en ik ben echt bereid om daaraan mee te werken.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord en ik hoop dat het centraal aanspreekpunt er effectief snel komt. We moeten de signalen van de slachtoffers ernstig nemen. Ik denk dat u het met mij eens bent dat het echt onaanvaardbaar is dat we slachtoffers die al genoeg pijn en leed hebben, nog extra kopzorgen bezorgen omdat de overheid er niet in slaagt om op een gecoördineerde manier tegemoet te komen aan de noden van die mensen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het recht op onderwijs en ondersteuning voor jongeren met een complexe beperking

ACTUELE VRAAG van Elke Van den Brandt aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over kinderen met beperkingen die geen onderwijs of ondersteuning krijgen

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, een tweetal weken geleden communiceerde de directeur van Katrinahome, een voorziening in Antwerpen, dat alleen al in Antwerpen een twintigtal jongeren hun dagen moeten doorbrengen zonder enige vorm van ondersteuning en zonder onderwijs. Vanmorgen kregen in Knack een aantal van die kinderen een naam, en kregen een aantal van die ouders een gezicht.

Wat hebben Leander, Max en anderen gemeen? Ze hebben een bijzonder complexe beperking. Die complexiteit maakt dat zij een permanente, zeer hoge zorgvraag hebben. Zij hebben ook gemeen dat zij vandaag inderdaad niet naar het onderwijs kunnen en dat zij vandaag vanuit Jongerenhulp en vanuit het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) geen ondersteuning krijgen. Zij hebben ook gemeen dat hun ouders vandaag 24 op 24 en 7 op 7 voor hen moeten instaan. Zij hebben ook gemeen dat zij allemaal een aanvraag lopen hebben voor een persoonlijk assistentiebudget, maar zonder resultaat.

Dat laatste snap ik niet. Gezien de complexiteit, gezien de hoge zorgvraag, gezien het permanente karakter van die zorgvraag, lijkt het mij dat dit bijna per definitie prioritair te behandelen dossiers zijn. Het gaat mij niet over de individuele casussen, het gaat mij over de groep as such. Ik begrijp dat niet.

Minister, ik zou daar van u graag duiding bij krijgen. Wat heeft het met vermaatschappelijking van de zorg te maken als we ouders bijna het recht op hun job ontzeggen door het feit dat ze 24 op 24, 7 op 7 op hun kinderen moeten passen? Zonder een dag vakantie. Wat heeft het met 'Health in all Policies' te maken als we blijkbaar in Vlaanderen toelaten dat er kinderen in 'the gap' tussen Onderwijs en Zorg verdwijnen? Minister, kunt u mij deze problematiek alstublieft duiden? Want ik begrijp het niet.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Collega's, beeld u in dat u een ouder bent van een kind met een handicap. Dat kind heeft in die mate zorg nodig dat u die zelf niet meer kunt bieden. U gaat ermee naar de overheid en u vraagt ondersteuning. Dat is een stevige papiermolen, ik ga daar niet over uitweiden. Maar op het einde van die rit krijgt u de bevestiging dat u recht hebt op ondersteuning. Dat wordt becijferd en in codes omgezet, en er worden bedragen op gezet.

In iedere menselijke samenleving zou dan dat recht geopend worden en zou dat kind de ondersteuning krijgen. Niet zo in Vlaanderen. In Vlaanderen kom je dan in een wachtkamer, en daar moet je blijven. Op het moment dat u, het parlement, bij de regering geld vrijmaakt, wordt door een commissie beslist wie van die kinderen uit die wachtkamer weggeraakt. Dat is wat er nu gebeurt.

De minister heeft 8 miljoen euro vrijgemaakt. Dat is goed, dat bedrag is welkom. Maar met die 8 miljoen euro kan hij ongeveer een vijfde van de kinderen uit die wachtkamer halen. Die commissie is nu bezig met de selectie, wie van die kinderen wel en niet eruit mogen. Dus krijgen momenteel ouders brieven – want zo gaat dat, met brieven – dat hun situatie helaas niet prangend genoeg is en dat ze nog

moeten blijven wachten. Het gaat dan om kinderen die bijvoorbeeld niet meer naar school gaan, kinderen die geen enkele vorm van zorg hebben. Als je dan vraagt waarom het niet kan, krijg je vaak te horen dat er 'nog draagvlak' is in dat gezin: 'Het lukt nog. Er is nog een grootmoeder die kan komen, of een buurvrouw die helpt.' Pas als mensen zich compleet te pletter lopen en radeloos zijn, pas dan komen ze hoog genoeg in de prioriteit om uit die wachtkamer te komen.

Minister, mijn vraag is heel duidelijk. Wat zult u doen om ervoor te zorgen dat al die kinderen uit die wachtkamer komen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, het is verre van mij om op dit ogenblik te zeggen dat we alle zorgvragen van personen met een beperking kunnen oplossen. De bescheidenheid gebiedt om dat telkens opnieuw te zeggen, ook al zetten we dit jaar 117,5 miljoen euro extra in en zetten we enorm in op een aantal transitiebewegingen. Ik ben er mij van bewust dat we er helaas niet in slagen om alle vragen te beantwoorden. Maar we doen wel ernstige inspanningen, niet alleen vanuit Welzijn maar ook vanuit Onderwijs.

Voor de eerste keer in de geschiedenis zijn de administraties van Onderwijs en van Welzijn op dit moment in onderhandeling om te kijken hoe we geïntegreerde zorgplannen kunnen maken voor jongeren met ernstige en meervoudige beperkingen en te kijken hoe we ze dan toch een stuk ondersteuning kunnen aanbieden en aansluiting op het onderwijs. Onze administraties zijn op basis van een plan dat we vanuit de twee beleidsdomeinen hebben goedgekeurd, aan het kijken om dit soort van concepten te ontwikkelen. Ze zijn in overleg met de sectoren, en ze zullen het waarschijnlijk ook moeten omzetten in regelgeving, want we moeten een systeem en een structurele aanpak organiseren voor dergelijke vragen.

De vraag is niet of die kinderen vrijgesteld kunnen worden van de leerplicht; de vraag is hoe we ondersteuning en onderwijsmogelijkheden zo kunnen organiseren in functie van capaciteiten en noden zodat die kinderen toch dat perspectief hebben. Die acties vanuit Onderwijs en Welzijn lopen, en zullen in de volgende periode moeten worden omgezet in een aantal reglementaire basissen.

Vanuit Welzijn gesproken: u weet dat als de persoonsvolgende financiering voor de minderjarigen in werking treedt, de mogelijkheden om budgettair in te zetten voor de personen en de gezinnen, kunnen verbreden. U weet ook dat we onder tussen de regelgeving hebben gewijzigd, trouwens op vraag van het parlement, waardoor persoonsconvenanten die aan jongeren zijn toegewezen, kunnen worden omgezet in persoonlijke assistentiebudgetten (PAB's). U weet ook dat we dit jaar het uitbreidingsbeleid voor de minderjarigen 100 procent inzetten in bijkomende assistentiebudgetten. Dat gaat over 7,8 miljoen euro. Dat zijn er 200. Als u dat vergelijkt met de vorige jaren, namelijk 29 in 2015 en 14 in 2016, mag u dus gerust spreken van een enorme toename.

Ik wijs er nog op dat een kind met een ondersteuningsvraag niet alleen richting PAB kan evolueren, maar dat er binnen de integrale jeugdhulp ook kan worden gekeken naar andere vormen van ondersteuning. Uiteraard weet u ook dat we een extra inspanning doen om meerderjarigen die nog worden gesteund via het aanbod minderjarigen in de sector personen met een handicap, versneld te laten uitstromen om ook daar nieuwe capaciteit voor ondersteuning mee te realiseren.

Dat zijn allemaal bewegingen, op de korte termijn vertaald in extra budgettaire inspanningen, op middellange termijn in de richting van meer integratie van onderwijs en welzijn, en wat de welzijnssector betreft ook gericht op het veel meer flexibel inzetten van de middelen die beschikbaar zijn voor de ondersteuning van onze jongeren.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, dank u wel voor het antwoord. Ik heb een paar opmerkingen. Het spijt me zeer. U hebt inderdaad dit jaar, in tegenstelling tot vorig jaar, een budget om voor minderjarigen assistentie aan te bieden. Vorig jaar was er geen budget, dit jaar hebt u daar 7,8 miljoen euro voor en zult u een tweehonderdtal persoonlijke assistenten kunnen financieren. Dat betekent wel dat 85 procent van wie vandaag op de wachtlijst staat, per definitie in de kou blijft staan.

Minister, u verwijst naar het ander aanbod binnen jeugdzorg. Dat vind ik in deze context bijzonder pijnlijk. Ik raad u aan om het artikel in Knack eens te lezen, want voor de mensen die daarin verschijnen, is PAB geen ideologische keuze maar een bittere noodzaak omdat er voor de problematiek van hun kinderen met die complexe zorgvraag eenvoudigweg geen redelijk aanbod bestaat. Getuige het nogal pijnlijke aanbod van Jongerenwelzijn om een kind met het Smith-Magenis-syndroom dagelijks in een taxi te duwen en daar twee uur per dag mee over en weer te rijden aan 160 euro. Nog los van het budget, maar dat is niet de manier waarop we in Vlaanderen, hoop ik, in de toekomst met gehandicapte kinderen gaan omspringen. Uw antwoord is in dezen bijzonder pijnlijk.

Ondertussen zitten we wel met de situatie dat we de zorgtaak ten volle afwentelen op de betrokken ouders. Ik heb nog een bijkomende vraag: bent u bereid om wanneer de toekenning van assistentiebudgetten is afgerond, prioritair naar deze doelgroep te kijken, namelijk zij die vandaag tussen wal en schip van onderwijs en zorg vallen, om te kijken of we daar alsnog remediërend kunnen optreden? Op welke manier?

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, u begint uw antwoord met te zeggen dat u bescheiden wilt zijn. Bescheidenheid is een mooie eigenschap. Maar wanneer het gaat over het bieden van hulp aan kinderen met een handicap, vraag ik u om niet bescheiden te zijn, maar keihard op de tafel van de regering te kloppen.

En trek de parallel met bijvoorbeeld mensen met kanker. Als mensen naar een ziekenhuis trekken met de diagnose kanker, dan worden zij geholpen. En dat wordt betaald door de staat, ongeacht hoeveel het er zijn. Pas diezelfde logica toe op kinderen met een handicap. Als een kind een erkenning krijgt, door de mallemlen geraakt van de procedures, erkend wordt met een handicap, erkend wordt voor een zorgvraag en een PAB toegewezen krijgt, ken dat dan automatisch toe.

Collega's, trek die budgetten open. Dat is financieel haalbaar, als jullie daarvoor de goede wil aan de dag leggen.

Nog één woordje over dat ander aanbod. Op dat ander aanbod staan er nog 4000 kinderen in de wachtkamer. Ik vraag u naar uw vaderhart te luisteren. Als u een PAB wilt om in het dagelijkse leven steun te krijgen en u krijgt als antwoord: 'Er is plaats in een internaat op 200 kilometer hiervandaan', dan voelt u toch ook dat dat geen echt antwoord is op de vraag van die mensen. Want die mensen willen wél zelf voor hun kind zorgen.

De voorzitter: Mevrouw van der Vloet heeft het woord.

Tine van der Vloet (N-VA): Ik wil graag aansluiten bij de woorden van de minister. Er wordt zomaar gezegd dat deze regering niets doet. Dat is toch wel heel pijnlijk om te horen.

Dat tekort is er altijd al geweest, beste collega's. En het is deze regering die er nu net wél iets aan doet, die het uitbreidingsbeleid dit jaar op tafel legt voor de minderjarigen, van 7,8 miljoen euro. Ook de volgende jaren zal er nog

uitbreidingsbeleid worden ingezet voor deze minderjarigen. Er worden dus wel degelijk stappen vooruit gezet.

We hebben deze vraag eigenlijk al helemaal besproken in de commissievergadering van twee weken geleden. De belangrijkste vraag die daarin naar voren kwam en die ik hier graag wil herhalen, minister, is: hebt u zicht op het aantal kinderen die niet naar school gaan en die in dit latje zitten? In bijvoorbeeld de artikels van Knack staan er geen exacte cijfers. Er wordt daarin gezegd: 'Als we afgaan op het aantal mails, gaat het over een honderdtal kinderen.' Minister, over hoeveel kinderen gaat het?

Minister Jo Vandeuren: Collega's, ik zal kijken of we naar aanleiding van het jaarverslag of een ander moment waarop we registraties formaliseren, kunnen bekijken wat we echt zichtbaar kunnen maken. Want er zijn natuurlijk kinderen die ingeschreven staan in het onderwijs, maar die misschien thuis zijn. Andere kinderen zijn vrijgesteld van leerplicht. Het is niet zo gemakkelijk om daarover exacte cijfers te krijgen.

Ik ga in op de vragen van de oorspronkelijke vraagstellers. Wat voor mij persoonlijk prioritair is, gegeven de situatie waarin we ons bevinden, is de afstemming tussen Onderwijs en Welzijn. Het is heel duidelijk: we moeten bekijken hoe we het M-decreet, de inspanningen die binnen onderwijs gebeuren, de persoonsvolgende financiering van minderjarigen die bij ons in de voorbereidende fase is, kunnen integreren.

Het feit dat er bij de administraties inderdaad in een gezamenlijke aanpak wordt bekeken hoe je een soort geïntegreerd onderwijszorgplan kunt maken, zou toch echt een nieuwe doorbraak kunnen zijn in een geïntegreerde aanpak. Beleidsmatig zijn die keuzes en die opdrachten gemaakt en gegeven. Ik hoop en verwacht dat we op dat vlak opnieuw een belangrijke stap kunnen zetten, in het belang van die kinderen en hun ouders.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, de inspanningen die u doet, zijn voor deze kinderen vandaag eigenlijk al niet meer aan de orde, want zij hebben al een brief gekregen van het VAPH: 'Sorry, geen budget, geen persoonlijke assistentie-budget.'

Ik herhaal mijn oproep om, als die ronde is afgerond, daar opnieuw naar te kijken en daar principieel op in te zetten. Ik weet dat dit een technische materie is. Maar soms moet je principes glashelder naar voren durven schuiven en vervolgens de techniciteit en budgetten daaraan aanpassen. En zo'n helder principe zou kunnen zijn dat we in een beschaafd land, in een voortvarende regio als Vlaanderen, niet toelaten dat er kinderen zijn die geen onderwijs krijgen en die geen zorg krijgen.

Ik denk dat dat een kwestie van beschaving is, minister. Ik hoop dat dat het uitgangspunt wordt van elk verder overleg dat we hierover voeren. (*Applaus bij sp.a en Groen*)

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, u vertelt hoe u onderwijs en zorg wilt samenbrengen en terecht, maar u hebt er al een prachtig instrument voor. Het assistentiebudget kan jongeren en kinderen zowel thuis als op school helpen, en dat is een schitterend instrument. U hebt er internationale prijzen mee gewonnen omdat we hier zo'n sterk instrument hebben.

Ik hoor collega's dan zeggen: 'Er gebeurt al veel en we maken geld vrij.' Ja, er wordt 8 miljoen euro vrijgemaakt en daar kunnen tweehonderd kinderen mee worden geholpen, maar in de wachtkamer zitten achthonderd kinderen die een toezegging hebben gekregen om een assistentiebudget te krijgen. Ik zal hier

blijven ijveren voor een automatische toekenning van die rechten, al moet ik elke twee weken terugkomen, zodat ze niet langer langs commissies moeten om uit te maken of hun vraag wel dringend en ernstig genoeg is. Die kinderen hebben recht op een zorgnood, dat is een internationaal recht. Wij moeten dat waarmaken. Bij de begrotingsbesprekingen zal ik u opnieuw aanspreken op dit engagement. (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de impact van de afschaffing van de Vestigingswet voor een aantal beroepen

ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteitsbewaking bij en vorming van zelfstandige ondernemers na de afschaffing van de vestigingswetgeving

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, een EU-richtlijn heeft ons in een knettergekke situatie gestort: Vlaamse ondernemers die aan strengere voorwaarden moeten voldoen om hier in Vlaanderen een onderneming op te starten dan buitenlandse ondernemers die hen in Vlaanderen willen beconcurreren. Dat kan uiteraard niet. Enkele weken geleden hebben we gezegd dat de richtlijn moet zijn dat eerlijke concurrentie moet zegevieren en dat de lat gelijk moet liggen voor iedereen die in Vlaanderen wil concurreren.

Minister, u hebt al een tijd geleden de hand aan de ploeg geslagen. U hebt in de commissie verteld welk lang en intensief overleg u hebt gevoerd met de verschillende sectorfederaties. Er is ook een pak andere regelgeving die ervoor zorgt dat zowel de ondernemers als de consumenten worden beschermd doordat bijvoorbeeld een bakker nog een tiental andere regelgevingen moet naleven wanneer hij zijn beroep uitoefent.

Minister, mijn vraag is een heel simpele vraag. Vorige vrijdag hebt u in uw visienota, die is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, gezegd dat u de Vestigingswet wilt afschaffen. Wat is de impact daarvan op het ondernemerschap in Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, als men zich in Vlaanderen wil vestigen als ondernemer, moet men een attest van bedrijfsbeheer voorleggen. Voor bepaalde beschermde beroepen moet men daarvoor aan extra voorwaarden voldoen. Door een recente Europese richtlijn, die we een maand geleden hebben omgezet, kwamen we tot de situatie dat we aan onze eigen Vlaamse ondernemers andere, meer voorwaarden oplegden dan aan andere EU-burgers. We krijgen dan situaties dat de Poolse begrafenisondernemer, of misschien in een meer voorkomend geval, de Nederlandse schoonheidsspecialiste zich in Vlaanderen kan vestigen zonder aan voorwaarden te moeten voldoen waaraan onze Vlaamse ondernemers wel moeten voldoen.

Onze huidige Vestigingswet voldoet dus niet meer aan de Europese regelgeving. Het was een verouderd en log instrument dat moest worden geactualiseerd. In uw visienota die u afgelopen vrijdag hebt voorgelegd aan de Vlaamse Regering, is er beslist dat men die Vestigingswet zal afschaffen.

Nu moeten we toch niet vergeten wat het oorspronkelijke doel was van die weliswaar verouderde Vestigingswet. Dat is tweeledig: enerzijds de preventieve

bescherming van onze eigen ondernemers en anderzijds het bewaken van de kwaliteit voor onze consumenten. Na afschaffing van de Vestigingswet moet er wel worden gewaakt over het garanderen van de kwaliteit voor de consumenten. We moeten ook zorgen voor opleiding en permanente vorming van onze ondernemers.

Minister, hoe gaat u daar op termijn alternatieven voor uitwerken, alternatieven die dan ook kunnen worden opgelegd aan die andere EU-burgers die zich hier dan zullen komen vestigen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik denk dat beide vraagstellers de omgeving en de context zeer goed hebben geschetst. Het is effectief raar dat een Vlaamse slager aan voorwaarden moet voldoen, en een Nederlandse of Franse slager dat niet hoeft. We kunnen dat zelfs nog verder trekken. Het is raar dat iemand in Nederland een brood kan bakken en door middel van e-commerce in Vlaanderen kan verkopen, maar dat een Vlaming zonder diploma niet door middel van e-commerce aan dezelfde personen kan leveren. Deze rare situaties en discriminaties moeten worden weggewerkt.

Zoals ik al heb verklaard en zoals de heer Parys net nog heeft geschetst, hebben we veel gesprekken met alle sectoren gevoerd. De conclusie was dat we eigenlijk maar één beslissing konden nemen, namelijk de Vestigingswet afschaffen. De meerderheid in elk van die sectoren was het hiermee eens.

Het effect van die beslissing lijkt me eigenlijk heel eenvoudig. Indien we de administratieve last verminderen, zullen we meer mensen uitlokken om een beroep uit te oefenen en om een bepaald ondernemerschap op zich te nemen. Dankzij de daling van het aantal voorwaarden zullen we meer startende ondernemingen hebben.

Het is tevens belangrijk dat we het gamma van bestaande ondernemingen kunnen verruimen. Ik zal een eenvoudig voorbeeld geven. Wie vandaag een brasserie uitbaat, mag wel wat producten en eten aanbieden, maar zodra hij een aardappelgerecht wil aanbieden, moet hij over een gediplomeerde kok beschikken. In de toekomst zal het mogelijk zijn zonder gediplomeerde kok frieten aan te bieden. Dit is in mijn ogen een belangrijk aspect. We zullen het ondernemerschap verder kunnen bevorderen.

Wat de kwaliteitseisen betreft, wil ik een aantal punten naar voren brengen. Zoals de heer Parys al heeft vermeld, zijn sinds 1998, toen de Vestigingswet is ingevoerd, massa's productnormen, veiligheidsnormen, milieunormen en kwaliteitseisen opgelegd. De wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming vormt al een basis die ten aanzien van de cliënt heel wat bescherming oplegt. Dat is een goede zaak. Dit geldt overigens voor Vlaamse en voor buitenlandse bedrijven.

Eigenlijk stelt de Vestigingswet dat iemand kwaliteit moet leveren wanneer hij van start gaat. Als hij mag starten, is alles in orde. De meeste of toch een aantal sectoren hebben al kwaliteitslabels. Dit betekent dat regelmatig wordt gecontroleerd of aan de voor een label gestelde kwaliteitseisen wordt voldaan. Enkel in dat geval mag het kwaliteitslabel worden uitgehangen. Het is de bedoeling dat doorheen heel de levensloop van de onderneming aan de kwaliteitseisen wordt voldaan. Bestaande labels zijn dat van keurslager en warme bakker. Er zijn andere sectoren, zoals de horeca, die ook kwaliteitslabels zullen opleggen.

De consument is natuurlijk nog steeds vrij te beslissen te gaan waar het kwaliteitslabel niet hangt. Dat is een keuze die hij zelf moet maken. Een consument die voor een kwaliteitslabel kiest, is echter zeker dat hij de kwaliteit kan krijgen die door dat label wordt gegarandeerd.

Wat de ondernemers betreft, ben ik het er helemaal niet mee eens dat het ondernemen zo gemakkelijk zal worden. Het blijft een rare situatie. Er is een vestigingswet voor bepaalde beroepen en er bestaat een algemeen diploma bedrijfsbeheer. Wie hoger geschoold was en een bachelordiploma had gehaald, kreeg die echter automatisch. We hebben echter gemerkt dat het aantal faillissementen sinds 1998 niet is afgenomen vanwege de opgelegde voorwaarden.

Volgens mij moeten we ervoor zorgen dat we met SYNTRA Vlaanderen een dynamisch en sterk opleidingsbeleid voeren. Ik ga ervan uit dat iemand die ondernemer wordt, voordien toch even nadenkt en wil weten wat het beroep inhoudt. Hij moet met goede informatie en een sterke opleiding aan de start kunnen staan. Dit geldt niet enkel voor ondernemers. Eigenlijk zou elke werknemer dit best doen. Als hij aan de start komt, moet hij even nadenken over waar hij wil werken, waar hij kan werken, wat de voorwaarden zijn en hoe hij zich kan voorbereiden om er goed aan te beginnen. Wat de ondernemers betreft, zullen we dit bereiken met een dynamisch aanbod, niet enkel bij de start, maar doorheen heel de levensloop van een onderneming.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoor u graag stellen dat u een aantal drempels voor ondernemers wilt wegwerken. Het is inderdaad veel belangrijker de kwaliteit te verzekeren in de dagelijkse werking tijdens de hele levensloop dan enkel op het ogenblik dat voor het eerst een bordje aan de deur wordt gehangen. Daar pleit ik voor. Er moet absoluut geen nieuwe, bijkomende regelgeving komen, want die is er al wel genoeg.

Mijn bijkomende vraag is niet aan de minister gericht, maar aan sp.a. Collega's, ik zou graag een klein didactisch moment inlassen. Ik las de tweet van sp.a-woordvoerder Vandecruys vorige week vrijdag. Zij zegt over de goedkeuring van uw visienota door de regering: "N-VA maatregel: Vlaming moet diploma hebben om slager te worden, andere Europeanen niet. Sociale dumping ten koste van de hardwerkende Vlaming."

Dat is uiteraard een accurate beschrijving van de situatie, als u als Vlaming wilt gaan ondernemen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – waar u in de regering zit – maar het is net het omgekeerde van wat de minister in zijn visienota heeft gezet. Sp.a-fractie, gaat u die tweet rechtzetten?

An Christiaens (CD&V): Minister, we zijn verheugd te vernemen dat u het kind niet met het badwater wilt weggoaien, en dat de twee pijlers – kwaliteitsbescherming van de consument maar zeker ook de bescherming van de ondernemer – worden meegenomen in een vervolgtraject. Ik hoop dat er een rol voor u en voor het agentschap is weggelegd, samen met de sector en de beroepsfederaties. U gaf de voorbeelden van een aantal kwaliteitslabels die al bestaan. Het lijkt me toch essentieel dat we nu, zeker na die overgangperiode, moeten gaan naar een interne kwaliteitsbewaking die toch zeker ook vanuit het agentschap mee wordt ondersteund en uitgerold.

Minister, ik heb gelezen in de visietekst dat de meeste sectoren ingestemd hebben, maar de bouwsector heeft dat nog niet gedaan. Hoe gaat u dat verder aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Vanwesenbeeck heeft het woord.

Daniëlle Vanwesenbeeck (Open Vld): Minister, ik stel vast dat er een beetje ongerustheid bestaat bij ondernemers van die gereguleerde beroepen die nu hun beroep uitoefenen. Ze hebben die opleiding gevolgd en voelen zich eigenlijk een beetje bedreigd. Ik vind het jammer dat dat zo wordt bekeken, en ik denk dat er misschien een taak voor ons is weggelegd om daar een soort van sensibiliseringscampagne rond te voeren en aan te geven: 'Kijk, eigenlijk wordt

uw markt groter en hebt u meer uitdagingen om die negatieve perceptie om te keren in een positieve.'

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Ik denk dat het gevoel dat de collega net beschrijft, voortkomt uit de praktijk van vandaag. Heel wat mensen voelen zich inderdaad deloyaal beconcurrerd. Ik weet niet of een loutere sensibiliseringscampagne dat gevoel zal wegnemen. Dat gevoel wordt geïnspireerd door de kassa die ze hebben en het feit dat het alsmaar moeilijker wordt om in een bepaalde activiteit het hoofd boven water te houden. We hebben ons bij dit decreet onthouden, minister, omdat we niet wisten wat u er in de praktijk mee zou gaan doen. U legt wel de lat voor iedereen gelijk, maar u legt ze voor iedereen op nul. Ik weet niet of de consument daar beter van wordt.

En ik heb grote vragen, net zoals mevrouw Christiaens, bij de toekomst van de bouwsector, ook een sector die te maken heeft met felle vormen van sociale dumping. Er heerst grote ongerustheid en, als ik de pers mag geloven, er is nog geen akkoord voorhanden. Ik vraag me af hoe u dat gaat aanpakken.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord

Wouter Vanbesien (Groen): Het is evident dat de bestaande discriminatie eruit moest, dat er iets moest gebeuren. Ik wil zoals vele anderen toch mijn bezorgdheid uiten over de kwaliteitscontrole. De heer Parys spreekt van: geen enkele nieuwe regel. Ik denk dat het belangrijk is dat we geen regeltjes en 'reglementitis' gaan creëren. Er moeten wel duidelijke kwaliteitsregels zijn waaraan moet worden voldaan. We moeten niet al onze bonen te week leggen bij de kwaliteitslabels die dan te halen zijn, of niet te halen, en wie deze niet haalt, mag toch nog altijd 'in business' zijn.

Ik denk dat het zowel voor de consument als voor de ondernemers, en om voor een gelijk speelveld te zorgen, belangrijk is dat er duidelijke maar toch ambitieuze kwaliteitsregels zijn.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, misschien een kort, didactisch betoog. Ik moet zeggen dat eigenlijk de redenering van zowel de minister als die van de collega's wordt omgedraaid. Er wordt het argument aangehaald dat het wegwerken van discriminatie de bedoeling was van het afschaffen van de Vestigingswet, die er trouwens is gekomen op vraag van de ondernemers zelf. Die Vestigingswet wordt niet afgeschaft omwille van discriminatie maar omwille van de verplichting van de EU – dat is net het punt –, van een EU-richtlijn die wij moeten toepassen. Ik ga akkoord met collega Vanwesenbeeck dat er toch wel wat ongerustheid is bij de ondernemers, want die Vestigingswet was er om een zekere garantie op kwaliteit te bieden. Men kon evengoed die Vestigingswet behouden, ook voor buitenlanders natuurlijk zodat ook zij die kwaliteitsnormen zouden moeten halen. Nu lijkt het alsof, zoals de collega van sp.a zegt, de lat op de grond wordt gelegd en het voor iedereen gelijk is.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sintobin, ik ga bij u beginnen. Toen we hier het decreet hebben besproken dat de EU-richtlijn omzet, is dat toch duidelijk naar voren gekomen. Wij kunnen de vestigingsvoorwaarden in Vlaanderen bewaren, maar alleen voor Vlamingen, alleen voor Vlaamse ondernemers. Dat betekent, mijnheer Sintobin ... *(Opmerkingen van Stefaan Sintobin)*

Neen, dat is niet uw punt. Uw punt is dat we dat ook kunnen opleggen aan buitenlanders. Neen, dat kunnen we niet. Daarom hebben we gezegd dat we het

gaan doen, want dat het discriminerend is dat die Nederlander hier kan komen masseren zonder diploma, maar dat de Vlaming niet mag masseren zonder diploma. Ik heb het niet over de politiek masseren, maar mensen masseren. Dat is het verschil, en die discriminatie wou ik opheffen en wilden de sectoren zelf opheffen. Ik heb geen 36 en meer gesprekken gevoerd met die sectoren. Wij hebben overal met die sectoren een meerderheid, meestal unanimiteit, die zegt dat de beste oplossing is om ermee te stoppen en geen vestigingsvoorwaarden meer op te leggen. Dat is het eerste punt.

Zijn we dan de lat op nul aan het leggen voor iedereen? Ik heb in de commissie beloofd – en het is vandaag ook overgemaakt aan de commissiesecretaris – om de voorlopige reguleringssimpactanalyse (RIA), waar eigenlijk de stand van zaken voor elke sector wordt beschreven, over te maken. Welke wetgeving bestaat er? Er is een broodnormering waar een brood aan moet voldoen. Er zijn milieu-wetgevingen. Er is de consumentenbescherming. Er is zoveel wetgeving die maakt dat de consument garanties heeft dat het product dat hij koopt, voldoet aan de milieuvoorwaarden, aan de veiligheidsvoorwaarden. Die waren er vaak in 1998 nog niet. 20 jaar later zijn ze er wel. In het rapport dat ik heb overgemaakt, zult u per sector kunnen nagaan wat er al bestond. De lat op nul leggen, is zeker niet waar.

Een derde punt is ook zeer belangrijk en heb ik al gezegd in het antwoord. Een sector kan zeggen dat hij gaat labelen, want dan is het niet meer zoals nu: als ik start als bakker, is het in orde. Je moet wel voldoen aan die broodnormering enzovoort. Maar je kunt nog meer doen voor de consument en labelen. Je mag je bijvoorbeeld alleen warme bakker noemen als je aan voorwaarden die de sector bepaalt, voldoet. Als je je als buitenlander warme bakker wilt noemen, zul je daar ook aan moeten voldoen. Dat is geen wetgeving, maar als je erkend wilt worden als warme bakker, als keurslager of als een horecazaak met een label, dan zul je aan voorwaarden moeten voldoen. Dat geldt hier in de detailhandel, maar dat geldt evengoed in grote bedrijven met ISO-normen of andere normen. Als je die norm wilt afficheren, dan moet je aan voorwaarden voldoen.

Wij hebben gezien dat het effectief niet nodig is, met de wetgeving die er bestaat, met de labelingsfilosofie die er bestaat, om er nog iets bovenop te doen. Het is dus belangrijk: de informatie is er en we kunnen zeker, als dat gewenst is, nog meer in detail ingaan op de RIA, met de documenten die ik heb overgemaakt. Ik kan u echter garanderen dat wat daarin verschijnt, het gevolg is van zeer veel werk en dat er een consensus over is, of minstens een grote meerderheid die erachter staat.

Dan kom ik tot de bouwsector. Daar had ik dat nog niet. Daar heb ik die consensus, die grote meerderheid nog niet. Daar zijn er nog bijkomende gesprekken nodig. Ik zal die gesprekken heel intens blijven voeren. Ik vind dat je zo iets samen met een sector doet. Dat doe je niet boven een sector. Er zijn voordelen. Er zijn nadelen. Hoe lossen we dat op? Mijnheer Van Malderen, bij die andere sectoren was ik klaar met de gesprekken en hadden we samen een alternatief, met de normering die al bestaat en met de labeling die er was. Met de bouwsector hadden we dat nog niet. We hadden nog niet samen een afspraak over hoe we dat in de toekomst dan aanpakken.

Ik had twee dingen kunnen doen. Ik had degenen die nu al klaar zijn, kunnen laten wachten en kunnen zeggen dat we met iedereen allemaal samen de Schelde zouden oversteken. Wat ik nu echter heb gedaan, is het volgende. Wij zijn klaar met een grote groep. Laten we starten met die grote groep, op 1 januari 2018. Ik ga nu de uitvoeringsbesluiten daarvoor klaarmaken. We gaan met hen al verder, en ik werk heel hard voort om ook met de bouwsector tot een vergelijk te komen.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik vond uw betoog en uw antwoord zeer duidelijk. Ik was wel een beetje verwonderd over de replieken van de collega's. Ik begrijp heel goed dat hier ongerustheid over heerst. Dat is altijd zo als er iets verandert. Wat ik echter niet begrijp, is het volgende. Een partij verklaart bezorgd te zijn omdat ze veel ongerustheid hoort op het terrein, maar als ik dan vraag dat het 'fake news', dat de leugens – letterlijk – die door dezelfde partij de wereld zijn ingestuurd, zouden worden rechtgezet, dan krijg ik geen enkel antwoord ervan. *(Applaus bij de N-VA)*

Mijn vraag is en blijft: kan men alstublieft die verkeerde informatie van vorige week, die ondertussen al 29 keer is geretweet, rechtzetten? Dank u wel, het zal helpen om de onduidelijkheid en de bezorgdheid die er heerst op het terrein, daadwerkelijk weg te nemen. *(Applaus bij de N-VA)*

An Christiaens (CD&V): Minister, ik denk dat het positief is dat een mogelijke discriminatie wordt uitgesloten. Ik denk dat het positief is dat een mogelijke drempel om te starten met ondernemerschap wordt weggewerkt. Kwaliteit is echter tijdloos, en sommige uiteenzettingen tonen ook aan dat die bezorgdheid daarover bestaat. Er moet nu worden gewerkt aan een toekomstgericht zelfstandig ondernemen, met de nodige kwaliteitsvoorwaarden. Ik heb u de woorden 'samen', 'voorwaarden', en 'alternatief' horen zeggen. Ik denk dus dat het nu wel nodig is dat u en het agentschap, samen met de sector, een voortrekkersrol spelen om ook ondersteunende maatregelen uit te werken. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een beslissing met betrekking tot de bescherming van de meest waardevolle zonevreemde bossen

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, vandaag is het Wereldwaterdag, maar gisteren was het de allereerste Internationale Dag van de Bossen van de Verenigde Naties. Dit parlement heeft eind 2015 beslist om 12.500 hectare waardevol, maar ruimtelijk kwetsbaar bos extra te beschermen. Minister, uw diensten hebben daar kaarten voor gemaakt, met de percelen erop die zouden moeten worden beschermd. We hadden, denk ik, na het debat hier vorige week met zijn allen verwacht dat de regering die kaart vorige vrijdag voorlopig zou hebben vastgesteld. Dat is niet gebeurd. We weten dat er fouten in de kaart zitten, maar we weten ook dat er een openbaar onderzoek volgt, dat correcties kan aanbrengen. We weten ook dat de vraag wordt gesteld om bepaalde beslissingen tot ontbossing die al zijn genomen, niet terug te draaien. Ik denk dat daarover inderdaad een redelijk vergelijk mogelijk is. We weten dat er aan de regeringstafel alleen maar redelijke en verstandige mensen zitten. Dat wordt me toch altijd verteld. Ik hoop dus dat daar inderdaad een eerbaar vergelijk uit kan komen.

Minister, mogen we alstublieft van u verwachten dat u alles uit de kast zult halen om zo snel mogelijk, en dan denk ik eigenlijk aan deze week vrijdag, die kaart voorlopig te laten goedkeuren door de regering?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, u schrijft in de aanvraag voor deze vraag dat u schrik hebt. De kaart staat nu vrijdag geagendeerd op de Vlaamse Regering. U zegt dat kwatongen beweren dat dit maar voor de schijn zou zijn. Ik zit al lang in de politiek en ik lees in de pers inderdaad heel wat kwatongen. Soms vraag ik me af wie dat nu zou kunnen zijn. *(Gelach. Applaus)*

Maar soms vraag ik me dat niet af. Dat hangt af van de inhoud van het dossier, mijnheer Vandaele. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Is dat zo? *(Gelach)*

Op 7 maart hebben we een uitgebreide gedachtewisseling gehad in de commissie. Na een lange discussie heeft de voorzitter gezegd dat het debat uitgeput en afgerond was. Vorige week was er de actuele vraag van mevrouw Meuleman waarop ik heb herhaald wat ik ook in het debat in de commissie heb gezegd, namelijk dat ik de ambitie en de intentie heb om met de kaart zo snel mogelijk naar de Vlaamse Regering te gaan, een kaart die gebaseerd is op de criteria zoals die hier zijn goedgekeurd. Dat was vorige week woensdag.

Vandaag komt dezelfde vraag. Ik kan enkel herhalen dat ik de ambitie en de intentie heb om met die kaart zo snel mogelijk naar de Vlaamse Regering te gaan. Het nieuws is dat deze vrijdag op de agenda staat. De kaart staat geagendeerd. Aangezien er niet echt nieuwe elementen zijn, ga ik ervan uit dat uw vraag gebaseerd is op het feit dat u mij moreel wilt ondersteunen in het feit dat de kaart vrijdag geagendeerd staat en dat u er bij de anderen binnen de meerderheid voor pleit om dit ten volle te ondersteunen. Dus, bedankt voor uw morele ondersteuning naar vrijdag. *(Applaus)*

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik dank u voor de bemoedigende woorden. Een lid zegt dat dit een getelefoneerde vraag is. Ik heb het nummer van de minister niet. Tijdens de vorige legislatuur heb ik dat eens aan mevrouw Van den Bossche gezegd. Ik heb toen prompt haar nummer gekregen. Ik heb het nog altijd. Ik koester het met zorg. *(Gelach)*

Minister, de kaart gaat na voorlopige goedkeuring in openbaar onderzoek. Ik hoop en denk dat men uit de discussies komt die nog zouden kunnen bestaan over wat beslist beleid zou kunnen zijn. Een ander element dat af en toe eens opborrelt, is wat als in het algemeen belang in de toekomst nog een stuk bos nodig zou zijn voor een fietspad, een windturbine, een uitbreiding van school of ziekenhuis. Ook daar heeft dit parlement aan gedacht. Er is de mogelijkheid dat de regering ontheffing zou kunnen geven mits een goede motivering.

Ik ben er dus van overtuigd – met u blijkbaar – dat het pad geëffend is om de kaart voorlopig goed te keuren en in openbaar onderzoek te brengen. Ik ben er echt van overtuigd, mochten er daarna nog problemen rijzen – ik weet dat niet iedereen daarvan overtuigd is, misschien ook niet in de regering –, dat ons decreet voldoende mogelijkheden biedt om die op te lossen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Voorzitter, ik zat daar zojuist wat te 'sjieken' op de reden waarom mijn vraag over de kilometerheffing niet aanvaard is. Ik denk dat ik die de volgende keer eerst aan de heer Rzoska ga voorleggen om die dan de week daarna te herkauwen in de plenaire vergadering, zoals dit hier gebeurt. Ik zie niet in wat er nieuw is aan deze vraag die vorige week al door mevrouw Meuleman is gesteld.

Ik hoor wel nieuwe elementen bij de heer Vandaele. U zegt dat er fouten in zitten en dat we over beslist beleid wat meer moeten nadenken. Misschien is het toch niet zo slecht dat het weekje uitstel er is geweest en dat er ook bij u bepaalde inzichten zijn gegroeid.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Ik verwijs naar mijn tussenkomst in de plenaire vergadering van vorige week.

Het is een goede zaak dat dit onderwerp nu vrijdag op de agenda staat. Het is belangrijk dat de aangepaste kaart rekening houdt met beslist beleid en zo snel mogelijk en met zo weinig mogelijk fouten kan worden voorgelegd voor openbaar onderzoek.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om een bijkomende vraag te stellen. In het gewestplan zijn bosgebieden aangeduid. In die gebieden is nog heel wat potentieel om bossen bij te planten. Dat blijkt ook uit de cijfers van het Boscompensatiefonds. Ik heb gehoord dat via dat fonds 104 hectare werd aangeplant in daarvoor bestemde bosgebieden. We moeten dus bijkomend ook een beleid uitstippelen om de gebieden die in het gewestplan aangeduid zijn als bos, zo veel mogelijk te bebossen.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): In deze eeuwig terugkerende discussie krijg ik het gevoel dat ik naar een wekelijkse aflevering van 'De Collega's' zit te kijken. Iedere week is er een nieuwe ruzie, maar je ziet nooit iemand werken, laat staan dat je resultaten zou zien. Dit moet me van het hart. Ik spreek namens heel wat mensen die dit dossier volgen en bekommerd zijn om waardevolle natuur in Vlaanderen en in het bijzonder om die 12.000 hectare kwetsbare bossen. Collega's van de meerderheid, stop nu met het week na week opvoeren van dit schouwspel in de commissie of in de plenaire vergadering, en met welke argumenten dan ook. U hebt al bijna drie jaar de tijd gehad om dat ei van die kaart te leggen. Stop met ruziemaken en maak die kaart.

Minister, kom komende vrijdag tot een beslissing in de regering. Zo niet, moet u ons hier uitleggen waarom u niet wilt of waarom de heer Vandaele u tegenhoudt. Dit schouwspel is pijnlijk, en ik ben het in elk geval beu. U wordt betaald om resultaten op tafel te leggen en om die 12.000 hectare kwetsbare bossen te beschermen. Doe dat nu, in godsnaam. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Wie talmt en op de rem blijft staan, zorgt ervoor dat er nog steeds kwetsbare en waardevolle bossen in Vlaanderen verloren gaan. Ik heb vernomen in een antwoord op mijn schriftelijke vraag dat sinds de goedkeuring van het Bosdecreet in december 2015 nog 91 ontbossingsvergunningen zijn goedgekeurd. Elke dag dat er wordt getalmd, gaan er extra bossen teloor in Vlaanderen. Momenteel is de bescherming juridisch ontoereikend. Die zal pas voldoende groot zijn wanneer de kaart aan het openbaar onderzoek is onderworpen. We kunnen daar echt niet langer mee wachten.

Minister, vorige week antwoordde u op mijn vraag dat het uw intentie en ambitie was om die kaart zo snel mogelijk te laten goedkeuren. We hoopten op een mooi verjaardagscadeau, maar dat is er niet van gekomen. Waar zit de knoop?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): De lijdensweg van de bossen mag nu eindelijk wel stoppen. Minister Schauvliege engageert zich hier nu voor de kaart, en ik denk dat de N-VA-ministers dat ook doen. Vrijdag wordt die kaart dus goedgekeurd. De vraag blijft wel: welke kaart? Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft objectief zo'n kaart opgesteld en daarover uitleg gegeven aan het parlement. Gaat het over diezelfde kaart, of zijn daar plots enkele bossen op verdwenen?

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Meuleman en de heer Vandaele hoopten vorige week blijkbaar dat de kaart vorige vrijdag op de agenda van de Vlaamse

Regering zou staan. De agenda wordt op dinsdag vastgelegd, en dat stond vorige week dus niet op die agenda. Ik heb dat ook zo niet aangekondigd.

Nu, het goede nieuws is dat ze vrijdag geagendeerd staat op de ministerraad. Die kaart, collega's, zal uiteraard volledig conform de beslissingen zijn die hier in het parlement genomen zijn en de criteria die zijn afgesproken.

Wat het Boscompensatiefonds betreft, collega De Vroe: u weet dat wij die middelen allemaal hebben vrijgemaakt en dat we die ook versneld inzetten voor verdere bosuitbreiding. We zijn daar volop mee bezig. En de terreinen die zijn aangeduid en de verschillende plannen die er zijn als bos, komen daar uiteraard ook prioritair voor in aanmerking.

Collega Meuleman, het verhaal van 'zolang die kaart niet is goedgekeurd en het niet in openbaar onderzoek gaat, worden die bossen niet beschermd' klopt helemaal niet. Ik blijf dat herhalen. Die bossen zijn nu al fors beschermd. En wat betreft die 91 dossiers waar u naar verwijst, wil ik u gerust een screening geven over wat het gaat. Het is ook niet zo dat zodra die kaart is goedgekeurd, er geen afwijkingen meer zullen zijn. Laat ons alstublieft de zaken duidelijk maken op een correcte manier, en niet aan demagogie doen en foute informatie verspreiden. Die bossen zijn ook op dit moment al fors beschermd. Maar in plaats van dat nu een afwijking wordt verleend door de administrateur-generaal van het Agentschap voor Natuur en Bos, zal in de toekomst de Vlaamse Regering over dergelijke dossiers moeten beslissen en afwijkingen verlenen. Het is dus niet zo dat die dossiers op dit moment helemaal niet beschermd zouden zijn.

Het is mijn intentie om vrijdag die kaart goedgekeurd te hebben op de ministerraad van de Vlaamse Regering. We gaan dan in openbaar onderzoek. Dan kan iedereen ook opmerkingen formuleren. En nadien komt die terug naar de Vlaamse Regering, om dan ook definitief afgeklopt te worden.

Het is een discussie die al twintig jaar oud is. Doen alsof dat nu een nieuwe discussie is, collega Tobback, is dus een beetje fout. Als u over 'De Collega's' begint, dan daagt u mij misschien ook wel een beetje uit om een aantal vergelijkingen te maken, maar ik ga dat niet doen. *(Opmerkingen)*

Ik hoop dat we vrijdag op de ministerraad een beslissing kunnen nemen, en dat we op die manier de bossen kunnen beschermen.

Ik zal u straks in de koffiekamer meedelen aan wie uit 'De Collega's' u mij doet denken. *(Opmerkingen. Gelach)*

Wilfried Vandaele (N-VA): Collega Tobback, u vraagt actie, maar u weet hoe complex het is, want dit thema stond natuurlijk al in het regeerakkoord toen wij samen in de regering zaten. En we zijn er toen ook niet uit geraakt.

Minister, vorige week was het uw verjaardag. Ik heb hier de wens uitgesproken dat uw collega's u de voorlopig goedgekeurde kaart als verjaardagsgeschenk zouden overhandigen. Dat is niet gebeurd. Uw collega's zien u niet graag. Ik wel. *(Opmerkingen)*

Ik heb dus zelf een geschenkje meegenomen. Deze bijl dient niet om bomen te kappen, minister. Dit dient ook niet om er het bijltje bij neer te leggen, maar wel om vrijdag de laatste knopen door te hakken, en als het echt moet, om eventuele weerspannige collega's te overtuigen. *(Gelach. Wilfried Vandaele overhandigt een bijl aan minister Joke Schauvliege. Applaus)*

Lode Ceysens (CD&V): Voorzitter, hoe geraakt zo'n wapen hier in het parlement? *(Gelach. Opmerkingen)*

De voorzitter: Dat is een goeie vraag.

De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de evaluatie van de bestaande steunmaatregelen voor Vlaamse audiovisuele producties

ACTUELE VRAAG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van Vlaamse fictie

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister Gatz, ik heb helaas niets bij voor u. Zulke goeie vrienden zijn we ook niet. (*Gelach*)

Dit parlement, collega's, toonde zich door de jaren heen al herhaaldelijk bezorgd om onze eigen Vlaamse fictieproducties. Mensen kijken er graag naar. Dat is ook een stimulans voor onze creatieve audiovisuele sector. Daarvoor hebben we ook een investeringsverplichting opgelegd aan de distributeurs. We hebben het decreet rond signaalintegriteit goedgekeurd in de vorige legislatuur.

Op een bepaald moment hebt u in uw beleidsbrief gezegd dat u die ondersteuningsmaatregelen wel eens wilde laten doorlichten. Dat is intussen gebeurd, eergisteren is het rapport van Econopolis verschenen. U hebt daar in de krant al een aantal commentaren op gegeven.

De conclusie van het rapport is dat mensen minder televisie kijken, minder rechtstreeks en meer uitgesteld kijken en de reclame doorspoelen met als resultaat minder reclame-inkomsten voor de omroepen. Buitenlandse producties blijven uiteraard ook goedkoper dan de producties die hier worden gemaakt.

U zegt in de krant dat u die subsidiesystemen in het Mediafonds wel eens wilt bijspijkeren. U zegt ook dat u 3 miljoen euro extra in de sector wilt pompen en u zegt, en dat is wel interessant, dat u wilt dat ook de over-the-topspelers, de Netflixen van deze wereld, meebetalen. Minister, hoe wilt u er concreet voor zorgen dat de over-the-topspelers meebetalen, mee-investeren in die eigen Vlaamse fictie?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse fictie in Vlaanderen doet het goed. Ik wil ook nog even meedelen dat 2 procent van de uitgezonden uren wordt besteed aan Vlaamse fictie. Daarmee wordt een kijktaandeel bereikt van 9 procent. Ik wil ook aangeven dat in de top 100 van de meest bekeken programma's men gegarandeerd een aantal fictiereeksen vindt van eigen bodem. Dat is een belangrijke opsteker in de studie van Econopolis die de minister eerder bestelde. Met andere woorden, zowel de investeringen in de productiesector als de investeringen van de Vlaamse overheid hebben een zeer duidelijk effect. Maar zoals gewoonlijk kan alles beter.

Ten eerste komen de series bij ons zeer sterk in beeld, maar internationaal is en blijft het een ware uitdaging om ze te doen aanslaan. Ten tweede heeft bij ons een Vlaamse fictiereeks ongeveer viermaal meer kijkers dan de buitenlandse reeksen. Daartegenover staat wel dat de kostprijs voor de omroep ongeveer elfmaal hoger ligt. Ten derde maakt het veranderd kijkgedrag, meer bepaald het uitgesteld kijken en het doorspoelen van reclame, het moeilijk voor onze omroepen om hun investeringen te laten renderen. En daar gaat het vandaag over. Er is namelijk sprake van een negatieve reclamemarge.

Samengevat bestaat de uitdaging erin de sector te helpen zijn producten beter te valoriseren. Ik ben er dan ook van overtuigd dat het een goed idee is om niet enkel het budget voor de Vlaamse producties te bekijken en zo hoog mogelijk te houden, maar ook het subsidiesysteem in te zetten voor die buitenlandse valorisatie. En daarover gaat mijn vraag. Minister, kunt u meer uitleg geven bij uw voornemen om de Vlaamse fictie meer te steunen en dan voornamelijk wanneer het gaat over die negatieve reclamemarge waarover ik het had, voor die commerciële spelers? Hoe denkt u dat aan te pakken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Beide heren hebben het inderdaad goed samengevat. De Vlaamse fictie doet het zeer goed. Mensen willen die zien en kijken er gemiddeld drie- tot viermaal meer naar dan naar een buitenlandse serie.

De Vlaamse fictie geraakt echter ook in iets nauwere schoentjes door de kostprijsproblemen die onder meer het gevolg zijn van het uitgesteld kijken wat voor private zenders een groot probleem is. Daarnaast moeten wij zelfs met onze grote kwaliteit voor een deel opboksen tegen de Angelsaksische oceaan waar de kostprijs voor het maken van fictie op zich niet lager ligt, maar waar de verkoop aan het buitenland door het hefboomeffect, door het mattheuseffect veel lager ligt dan het laten uitzenden van een Vlaamse reeks. Nochtans moeten we goed in het oog houden dat we deze sector kunnen blijven ondersteunen en de nodige zuurstof geven, want dat is cultureel belangrijk: het gaat over reeksen van een hoog niveau. Het is ook goed voor het kijkplezier, dat mogen we ook niet vergeten. Maar daarnaast is er natuurlijk ook een economische waarde, de Vlaamse audiovisuele sector telt immers heel wat jobs.

Mijnheer Bajart, het is op dit moment niet zo evident om rechtstreeks met betrekking tot het teruglopen van de reclamemarge voor zenders in te grijpen omdat het in eerste instantie gaat om een zaak die tussen de zenders en de distributeurs moet worden bekeken. Ik kan me daar op dit ogenblik niet over uitspreken, maar ik denk dat men daar wel een deel van de oplossing zal vinden.

Wij kunnen twee zaken doen, naast natuurlijk nog een aantal andere zaken, om de kwaliteit van het Mediafonds te vergroten. Het is inderdaad de bedoeling om verse middelen te zoeken om het Mediafonds te vergroten. Dat is ook de aanbeveling van de studie. Daarnaast zijn de distributeurs nu al onderworpen aan een stimuleringsverplichting. Zij moeten met andere woorden volgens het aantal abonnees dat ze hebben een bepaald bedrag mee in het Mediafonds stoppen of met datzelfde bedrag zelf series maken.

Mijnheer Vandaele, het is niet meer dan normaal dat we nu ook voor de nieuwe spelers op het terrein – de over-the-topspelers of, voor iedereen die zich daar iets bij wil voorstellen, de Netflixen van deze wereld – een gelijkaardige regeling uitwerken. Hoe ik dat precies ga doen, weet ik vandaag nog niet omdat ik de studie eerst met u wil bespreken in het parlement, ook met de verschillende stakeholders van het hele ecosysteem, de zenders, de distributeurs, de producenten enzovoort. Er zijn twee buurlanden waar het systeem al in voege is, waar men een wettelijke regeling heeft: Frankrijk, met een belasting per videotransactie – ik zal het nu maar zo noemen – en Duitsland, met een belasting op de omzet van de totale video-industrie. Het is een andere techniek, maar het doel is hetzelfde.

Mijnheer Vandaele, we hebben nog net de tijd om te bekijken of de eerste toepassing van het Franse en het Duitse systeem, waarschijnlijk rond of na de zomer, effectief zoden aan de dijk zal brengen. Uw vraag is terecht: hoe gaan we het precies doen? Welke juridische grondslag is er met andere woorden om ze op dezelfde manier als de distributeurs te laten meebetalen? Ik denk dat we daarin kunnen slagen. We zijn nu nog aan het bekijken wat de beste Europese oplossing

is. Bij de Duitse oplossing worden een aantal vragen gesteld. Ik wil daar nog enkele maanden voorbereiding voor hebben. Het is niet meer dan normaal dat wie mee van de kwaliteit van onze Vlaamse fictie profiteert – als ik het zo mag zeggen – daar ook voor een deel toe bijdraagt. Zo werkt het hele ecosysteem. Ik denk dat de vooruitzichten op dat vlak goed en realistisch zijn.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. De N-VA is natuurlijk een grote voorstander van die eigen producties. Ik denk dat alle partijen hier dat zijn. Het is een stimulans voor de creatieve industrie, waar heel wat mensen werken en waar heel wat nieuwe dingen tot stand komen. De resultaten daarvan worden ook gemaakt door de Vlaamse kijker. Daarvoor alleen maar lof. Als er nieuwe methodes zijn om te ondersteunen en we kunnen daar een juridische grondslag voor vinden – kijken naar de burens is altijd goed als we daar iets kunnen leren –, zullen wij u, minister, daarin zeker ondersteunen. Wij zijn er destijds ook bij het decreet Signaalintegriteit altijd van uitgegaan dat het ook van toepassing was op de over-the-topspelers. Als we dat nu ook voor de investeringsplicht kunnen doen, graag.

Minister, u spreekt in de pers heel concreet over 3 miljoen euro. Daar zijn we dus nog niet want we hebben die over-the-topspelers, die Netflixen, nog niet te pakken. Waar gaat u die 3 miljoen euro ondertussen halen?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Bij de stimuleringsregeling stel ik mij de vraag of het überhaupt vandaag al mogelijk is. Hangt dat niet af van de gesprekken die op dit moment op Europees niveau worden gevoerd over de nieuwe richtlijn voor audiovisuele media? Ik denk niet dat dit nu al zou kunnen. Mijn tweede vraag ligt voor de hand, en ik sluit mij ervoor aan bij de vorige spreker: waar halen wij die fameuze 3 miljoen euro?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Dankzij het Mediafonds kunnen schitterende reeksen zoals Cordon, Eigen Kweek enzovoort tot stand komen. Het is een heel belangrijk fonds, want het verhoogt de kwaliteit, en dat verhoogt het kijkplezier van de Vlamingen.

Minister, mijn fractie kan alleen maar verheugd zijn als u zegt dat u 3 miljoen euro bijkomende middelen gaat zoeken om dat fonds te spijsen. Ik kijk uit naar uw antwoord op de vragen van mijn collega's, of u dit bedrag gaat vinden. Misschien zou de 700.000 euro van het excident van de VRT een piste kunnen zijn. Het belangrijkste is natuurlijk dat het Econopolisrapport stelt dat middelen een belangrijke hefboom zijn, maar eigenlijk maar een eerste stap in een heel complexe structuur van maatregelen die we nodig hebben om de sector te ondersteunen. Het rapport wijst op heel wat problemen. Ik hoop dat we nog een verdere gedachtewisseling kunnen hebben, want ik wil onze discussie daarover niet laten beperken tot deze ene minuut.

Ik heb alvast een concrete vraag: op welke manier gaat u proberen om de scherpste angel uit dit dossier te halen, namelijk een billijke verdeling van de rechten, die zeer noodzakelijk is. Hoe wilt u dat oplossen? Wilt u de suggestie van Econopolis volgen of niet?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik wil het basisinitiatief van de minister ondersteunen. Het is inderdaad een kwestie van rechtvaardigheid, ook internationaal, dat ook wie over-the-topspelers gebruikt om daarnaar te kijken, iets bijdraagt. In realiteit

zullen het de consumenten en de kijkers zijn die wellicht via hun abonnement een heel minimale bijdrage betalen. Dat is niet onredelijk en logisch.

Er zijn twee dingen, minister. Er moet ten eerste verder worden ingezet op de buitenlandse verdeling en de verkoop van de rechten van onze eigen fantastische fictie. Ik las vandaag dat er drie reeksen geselecteerd werden voor een belangrijke beurs in Parijs. Dat is een goede zaak. Een tweede punt is: ik ben net zo nieuwsgierig als de ironisch glimlachende collega Vandaele naar het antwoord op de vraag of het waar is dat u hard op tafel zult kloppen om die 3 miljoen euro extra voor het Mediafonds te verwerven. Zo las ik het toch in de krant, maar ik heb niet de juiste terminologie gebruikt. Zult u effectief 3 miljoen euro bijvragen bij de begroting?

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Het rapport van Econopolis van 100 bladzijden kunnen we hier natuurlijk niet ten gronde bespreken. Ik heb trouwens aan de voorzitter van de commissie al gevraagd om dat de komende weken te agenderen. Daar zit heel veel aan vast, onder andere ook de hele rechtenkwestie. Het gaat hier vooral over de populaire maar zeer dure Vlaamse fictie, die we blijvend moeten kunnen ondersteunen via het Mediafonds en eventueel andere kanalen. Ik denk dat iedereen daarachter staat.

Ik wil toch toevoegen dat ook documentaires van belang zijn, dat mogen we niet uit het oog verliezen. In de lijn van collega Segers: u spreekt in de krant over 3 miljoen euro, maar we zitten toch nog altijd met een excedent van de reclame-inkomsten van de VRT die niet altijd opnieuw in de media worden gestopt, zoals we weten. Minister, bent u bereid om dat in de toekomst volledig aan de media te spenderen en bijvoorbeeld het Mediafonds extra te spijzen?

Minister Sven Gatz: Ik wil beginnen met de vraag van de heer Bajart over de timing. Mijnheer Bajart, het is zo dat wij de stimuleringsverplichting, als ik het zo mag noemen, ten aanzien van Netflix en andere over-the-topspelers wel al zouden kunnen invoeren zonder dat de nieuwe Europese richtlijn er is. Ik geef toe dat het veel met elkaar te maken heeft. Maar wanneer zou blijken – er is nu net een nieuwe ontwerpversie van die richtlijn naar ons gekomen – dat dat allemaal te lang duurt, dan gaan we daar niet op wachten. Ik denk dat we die luxe niet hebben.

Als ik zie welke middelen men daar in Duitsland en Frankrijk uit hoopt te puren, dan is dat min of meer vergelijkbaar met middelen die wij nu uit de stimuleringsverplichting van de dienstenverdelers halen. Het is misschien iets minder, maar het is afhankelijk van de grootte van de speler. Ik wil maar zeggen dat daar een deel van de oplossing zou kunnen liggen.

Daarnaast is het zo, beste collega's: de 3 miljoen euro die ik in de publieke communicatie inderdaad al naar voren heb geschoven, baseer ik wel degelijk op het rapport. Het rapport zegt immers dat men denkt, met alle parameters die men kent, dat het bedrag dat de Vlaamse Regering vandaag in de sector kan stoppen, rechtstreeks met het Mediafonds of met de stimuleringsverplichting bijgevoegd, namelijk 9,6 miljoen euro vandaag, eigenlijk goed is maar wel minimaal en dat het wel zou moeten kunnen groeien naar een aantal miljoenen erbij.

Mijnheer Vandaele, u hebt mij geen bijl gegeven zoals aan minister Schauvliege, ik zal dus niet op mijn collega's kunnen inhakken, zelfs al zou ik dat willen. Neen, alle gekheid op een stokje, dat zijn normale besprekingen binnen de minister-raad, waar ik nu niet op ga vooruitlopen, maar die op een gegeven moment wel ter tafel zullen komen. Ik vind alleen dat het Econopolisrapport de kwaliteit heeft dat het niet alleen zegt, zoals elk rapport, dat er meer middelen moeten zijn,

maar dat het heel precies zegt waarom. Het is zeer complex en het is dus niet een loutere vraag naar meer, maar er zijn zowel een cultureel en een economisch aspect aan verbonden, als een aspect van kijkplezier. Ik denk dus dat er vele argumenten zijn om dit te doen.

Ik ben het eens met mevrouw Segers en de heer Caron: het is breder dan alleen maar de middelen. We gaan het ook moeten hebben over hoe we scenario's kunnen versterken en hoe we de exportsteun op een of andere manier kunnen vergroten.

De aanbevelingen zijn dus inderdaad breder. Ik denk dat het goed is dat we er in de commissie een breed debat over voeren. Er zit echt wel eten en drinken in de studie.

Ik wil u nu wel al zeggen dat de rechtenkwestie – wie exploiteert de rechten van een al dan niet succesvolle reeks? – minder zwaar doorweegt dan het verhaal dat we tot nu toe in het parlement hebben gehad. Met andere woorden, ze spelen ook een rol, maar niet zo groot als we zouden hebben gedacht.

Ik ga er nu niet op in, omdat het zeer technisch is en het ons te ver zou leiden. Dus ook zij kunnen voor een vergroting zorgen, maar niet voor een multiplicator-effect. En dat wil ik in alle rust met u bekijken. We kunnen er zeker ook bepaalde bijkomende inkomsten uit halen.

Maar ik stel vast – en ik ben daarmee tevreden – dat de wil van het parlement om hier de nodige steun te verlenen aan een goede ontplooiing van het Mediafonds, niet op zich, maar ten aanzien van goede Vlaamse programma's voor de kijker thuis, zeer groot is. Laten we nu de parlementaire besprekingen over dit interessante rapport intens voeren. En dan zijn we weer een hele stap verder.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, mevrouw Segers kijkt volgens mij naar de makkelijkste oplossing wanneer ze zegt: 'Kunnen we daarvoor het excedent van de VRT niet gebruiken?' Dat is het overschot dat de VRT boekt aan commerciële inkomsten. Als ze meer boeken dan ze van ons mogen, dan noemen we dat het excedent.

Ik vind dat een makkelijke oplossing, collega. Ik denk dat het verkeerd zou zijn als we de VRT systematisch zouden aanmoedigen om boven het plafond te gaan van reclame-inkomsten. Want dan verstoren we de markt en daar doen we zeker de commerciële spelers geen plezier mee.

Ik voel er dus meer voor om met de minister mee te zoeken in de richting van de over-the-topspelers en om daar – hopelijk op korte termijn minister, daarvoor hoeven we niet op Europa te wachten – inderdaad een regeling te treffen. Ik denk dat dit parlement zeker bereid is om, indien nodig, daaraan mee te timmeren.

Lionel Bajart (Open Vld): Collega's, vooreerst wil ik voortbouwen op de constructieve toon van de heer Vandaele. Ik volg hem daarin volledig.

Ten tweede wil ik u bedanken voor uw antwoorden, uw voorstellen, maar ook uw oplossingen. Dat vind ik vandaag toch belangrijk. We spreken over Econopolis, over meer middelen. Maar zoals u zelf aanhaalt, is dat allemaal beargumenteerd. Ik denk dat dat een stap vooruit is.

Collega's van de commissie, ik kijk uit naar het bredere debat dat hierover uiteraard moet worden gevoerd. Ik dank u.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over een mogelijk latere start van het schooljaar 2017-2018 door het islamitisch Offerfeest op 1 september

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ieder jaar kijkt de ene met al wat meer plezier dan de andere uit naar 1 september. In elk geval is het hoe dan ook al jarenlang de start van een nieuw schooljaar.

Maar bij de start van het nieuwe schooljaar 2017-2018 zou er een probleem zijn, omdat op 1 september van dit jaar ook het Offerfeest wordt gevierd, althans voor de Turkse gemeenschap. Voor de Marokkaanse gemeenschap is die datum nog niet duidelijk.

Zoals aan moslims tijdens het Offerfeest blijkt wordt gevraagd dat ze bereid zijn om alles te offeren voor hun God, zo vinden het katholiek onderwijs en het gemeenschapsonderwijs blijktbaar dat Vlaanderen ook steeds weer moet offeren om de moslims gedienschtig te zijn. En dus moet iedereen dan maar zijn agenda aanpassen, ook werkende ouders, in functie van een islamitische feestdag.

Nochtans waren het deze keer niet de moslims zelf die vragende partij waren, maar kwam het verzoek vanuit de onderwijswereld. En toen daartegen dan heel wat protest opstak, heeft men dat in feite geminimaliseerd en gezegd: 'Neen, het zijn maar enkele scholen die hebben verzocht om hier iets aan te wijzigen. Het is geen algemene regel, algemene aanpassing die wij vragen.'

U hebt in elk geval gezegd dat u enerzijds niet wilt dat de start van het nieuwe schooljaar wordt verlegd, over het weekend wordt getild naar 4 september. Anderzijds zei u: 'De scholen hebben natuurlijk wel de vrijheid om daar op hun eigen manier mee om te gaan. Ze kunnen een vrije dag inzetten, een pedagogische studiedag enzovoort, zodat die 1 september toch vrijkomt voor moslims om hun feestdag te houden.'

En dus wil ik, minister, dat u ook aan het parlement wat toelichting geeft. Welke verzoeken hebt u nu precies gekregen? En vanuit welke hoek? Welk gevolg zult u aan die verzoeken geven?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Janssens, ik heb wat problemen met de sfeer die u rond deze vraag schept.

Ten eerste, ik heb enkele maanden geleden al een vraag gekregen van een organisatie die jeugdkampen organiseert: 'In 2017 start het schooljaar op vrijdag 1 september. Wat zult u doen? Zult u dat zo houden of wilt u dat verplaatsen?'

Maanden geleden heb ik aan de organisatie van de vrijetijdssector gezegd: neen, er is in onze regelgeving bepaald dat het schooljaar start op 1 september, en dat zal ook 1 september blijven. Een paar maanden later heb ik een brief gekregen van het katholiek onderwijs: de eerste schooldag is een vrijdag en bovendien riskeren we dat er op een aantal plaatsen in Vlaanderen een aantal leerlingen niet aanwezig zullen zijn omdat – dat wil ik toch wel benadrukken – de onderwijsregelgeving zelf in de mogelijkheid voorziet, in geval van een feest van je levensbeschouwing, om niet op school te zijn. Dat recht heb je en dat is al jaren zo. Als dat nu toevallig op 1 september is, kan dat ook. Men heeft mij gevraagd of ik me aan de startdatum van het schooljaar hou of niet. Ik ben er opnieuw heel duidelijk in geweest. Ik heb verwezen naar de regelgeving. Zowel in het

decreet Basisonderwijs als in de Codex Secundair Onderwijs staat dat het schooljaar start op 1 september. Ik zie geen enkele reden om van die startdatum af te wijken. Ik zal dat ook nu niet doen.

Voortgaand op de regelgeving die bestaat, zijn scholen vrij om een pedagogische studiedag – twee dagen voor het basisonderwijs, één dag voor het secundair onderwijs – in te richten. Wie dat wil, kan dat ook op 1 september doen. Dat is geen verboden datum. Het staat scholen vrij om hun schoolorganisatie te regelen zoals zij dat willen. Dat werkt al jaren bijzonder goed en dat zal ook volgend schooljaar zo werken.

Collega Janssens, mijn antwoord is heel eenvoudig: het schooljaar start op 1 september en scholen hebben, geheel conform de regelgeving, de vrijheid om een pedagogische studiedag op 1 of 5 september of op 3 maart te plannen. Ik zal me daar als minister niet mee bemoeien. Dat is volledig de schoolse vrijheid.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het is geen sfeerschepping om te zeggen dat we ons hier in het christelijk-humanistische Vlaanderen niet willen conformeren aan islamitische, religieuze feestdagen. Als u uw oor in de voorbije dagen te luisteren hebt gelegd bij de bevolking, dan is de toon waarop ik dit breng nog zeer genuanceerd.

Voor een bijkomende vraag zal ik even citeren. Zo kunt u mij van niks verdenken. Een directrice van een concentratieschool uit Gent, zei in Het Laatste Nieuws van gisteren: "Een groot deel van de allochtonen komt sowieso niet opdagen op 1 september. Eigenlijk komen zij pas binnenwaaien tussen 10 en 15 september omdat ze voordien nog in hun land van herkomst zijn. Door een hiaat in de wetgeving kan je hen niet eens onwettig afwezig verklaren omdat een leerling pas ingeschreven is zodra hij effectief op school komt opdagen. Dat geldt elk jaar opnieuw."

Minister, dit zijn niet mijn woorden, maar van een directrice van een Gentse concentratieschool. Het is een heel herkenbaar verhaal voor mij, afkomstig uit de stad Genk, waar ook veel concentratiescholen zijn. Daarom wil ik u vragen: herkent u dit verhaal en bevestigt u dat er inderdaad een hiaat in de wetgeving is, waardoor we hier niet tegen kunnen optreden?

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Ik zou willen oproepen tot redelijkheid. Samenleven in diversiteit vraagt een warm hart, maar ook een koel hoofd. Ik denk niet dat we problemen moeten maken waar er geen zijn. We horen bepaalde schooldirecties inderdaad oproepen tot pragmatisme. De minister steunt hen daarin. Ik hoor sommigen ook zeggen: we moeten respect hebben voor ieders geloofsovertuiging en voor de traditie dat het schooljaar op 1 september start. Wel, laten we dat dan ook op een pragmatische manier, afhankelijk van de toestand in school X en Y, zo organiseren.

Mijnheer Janssens, ik begrijp dat u liever de confrontatie en de polarisatie opzoekt, maar dat zal ons en ons Vlaams onderwijs en al die kinderen die gelijke kansen verdienen, werkelijk geen stap vooruit helpen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, nog niet eens zo lang geleden, in 2004, was er een volksvertegenwoordiger, een zekere Hilde Crevits, die een vraag stelde aan toenmalig minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke over de laatste werkdag in het onderwijs voor de kerstvakantie. De minister besliste toen, en zo staat het in een persbericht, om op die dag, 24 december, de lessen in de namiddag te

schorsen: "Zo kan de start van de vakantie in een ontspannen en rustige sfeer verlopen. Veel gezinnen plannen immers een kerstfeestje op kerstavond."

Minister, dat was een zeer pragmatische oplossing. Iedereen wil een kerstfeest vieren, rustig en ontspannen. Als de ene erkende religie het recht heeft om zijn feest in alle rust en ontspanning te vieren, moet dat ook kunnen voor een andere religie.

We willen niet dat die eerste schooldag, die zo belangrijk is, chaotisch is, en dat scholen die enige pedagogische studiedag die ze hebben, daarvoor moeten inzetten.

Waarom niet kiezen, in plaats van voor polarisatie – dat is geen toegeving, dat is samenleven, dat is respect, dat is geen onderwerping – voor een pragmatische oplossing die voor iedereen aanvaardbaar is.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Ik ben erg blij met uw antwoord, minister, omdat u duidelijk aangeeft dat scholen autonomie hebben. Ik was dan ook verbaasd toen vanuit één koepel de algemene vraag kwam om voor heel Vlaanderen de eerste schooldag uit te stellen. Die communicatie is nadien dan bijgesteld.

Ik wil nog een ander element inbrengen. Collega's, weet u dat er in het schooljaar 2015-2016 in de eerste week 42.138 leerlingen niet aanwezig waren op school? Mevrouw De Meulemeester, lid van onze fractie, heeft al geregeld op het belang van het Spijbelplan gewezen. We moeten gewoon heel duidelijk zijn: 1 september is de start van het schooljaar, nu, altijd en overal. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer De Potter heeft het woord.

Jenne De Potter (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord en ook voor de juiste toon in uw antwoord en in uw communicatie van de afgelopen dagen. U hebt vandaag duidelijk verwezen naar de toepasselijke regelgeving. Die zegt al jaar en dag dat de start van het schooljaar op 1 september is, of dat nu een vrijdag is of een religieuze feestdag, 1 september is 1 september.

Zoals we u kennen, hebt u ook onmiddellijk een oplossing gesuggereerd aan de scholen. Ze kunnen werken met de facultatieve vakantiedagen en die gebruiken op 1 september. Wat mij betreft, is dit issue geen issue. U laat de autonomie van de scholen primeren. Uw antwoord is daarom niet alleen juridisch correct, maar u laat de scholen ook vrij om conform hun eigen inzicht en ervaring en in hun vertrouwdsheid met de leerlingenpopulatie op een goede manier de start van het schooljaar te gaan organiseren.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Nogal wat mensen hadden nog vóór de commotie en de link naar het Offerfeest mij bevraagd over 1 september: of die dag als een soort brugdag zou worden bekeken en dat de school zou beginnen op maandag. In het verleden zijn maandagen op 30 juni of vrijdagen op 1 september al eens 'uitgesteld', niet om religieuze redenen maar puur om organisatorische redenen.

We kunnen de klok niet terugdraaien, dus we zullen het antwoord nooit weten, mocht de vraag gekomen zijn van Neckermann, Westtoer of de verenigde horeca-uitbaters van de kust, of u daar zou op ingegaan zijn.

Dit gezegd zijnde, de start van een schooljaar is heel belangrijk. Of die op 1, 2, 3 of 4 september valt – in het verleden is dat al gebeurd als 1 september in het weekend valt –, speelt niet zo. Het cijfer dat de heer Daniëls vermeld heeft van

de afwezigheden in de eerste weken, moet iedereen bezighouden, van welke partij of parochie hij ook is. Minister, zijn er speciale maatregelen voor die eerste weken van september om de gemeenten bij te staan in hun leerplichtcontrole?

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Ro, het verbaast me wat u net stelt. Toen ik mijn antwoord formuleerde, heb ik gezegd dat de eerste vraag kwam van een organisator van jeugdkampen. In die laatste week van de vakantie kan er nog een kamp plaatsvinden. Het was Kazou, om een kat een kat te noemen. Ik ben toen duidelijk geweest: schoolstart is schoolstart en we gaan starten op 1 september. Ik vind het persoonlijk totaal geen probleem dat het een vrijdag is om te starten. Men kan rustig inwerken, er is dan een weekend, dat kan voor de kindjes heel plezant zijn. Ik zie – dat is mijn vrijheid als minister – geen enkele reden om daarvan af te wijken.

Ik heb mijn diensten gevraagd of het wettelijk kan, daarvan afwijken. In de regelgeving staat in artikel 2 van het decreet Basisonderwijs: de schoolstart is 1 september. Een paar artikelen verder staat: men kan afwijken – en dan kom ik bij u, mevrouw Meuleman: men kan afwijken van de vakantieperiodes, maar niet van de startdatum! Kan ik überhaupt als minister de start verschuiven naar 4 september? Het parlement heeft in een decreet bepaald wanneer de schoolstart valt, en dat is 1 september of de eerste weekday na 1 september.

Dat zijn parlementaire regels. Ik wil daar niet zo maar een spelletje van maken. Dat is al opgelost.

Mevrouw Meuleman, ik wilde in mijn eerste antwoord al op uw vraag antwoorden, maar ik dacht u een feestje rond mijn actuele vraag wilde bouwen en wilde u dat plezier gunnen.

Een aantal jaren geleden, toen Kerstmis op een zaterdag en kerstavond bijgevolg op een vrijdag viel, heb ik gevraagd of het mogelijk was de lessen te schorsen. De minister is daar toen op ingegaan. Hij heeft toen expliciet het decreet toegepast. In het decreet staat immers dat de minister met betrekking tot het lager onderwijs van de vakantieperiodes kan afwijken. Hij heeft daar toen gebruik van gemaakt. Enkele jaren voordien of nadien is toenmalig minister Vandenbroucke gevraagd de startdatum van 1 september op te schuiven. Hij heeft toen verklaard dat niet te willen doen: het schooljaar start op 1 september.

Er zijn Vlaamse volksvertegenwoordigers die dit problematisch vinden. Ik ben het er niet mee eens dat dit een probleem is dat door de moslimgemeenschap is gecreëerd. Zij hebben dit niet eens gevraagd. Ze weten immers zeer goed dat ons onderwijssysteem respect voor hun feestdagen heeft. Daar moeten wij een beetje respect voor opbrengen. Voor de Joodse gemeenschap gaat het om vijftien dagen en voor de moslimgemeenschap gaat het om twee dagen. Die dagen zijn allemaal mooi opgesomd. We hebben een groot respect voor de religieuze beleving van kinderen. Ik sta daar als minister volkomen achter.

Volgens mij is het niet zo problematisch dat dit nu toevallig op 1 september 2017 valt. Dit is niet problematischer dan op een schooldag een paar dagen later. Elk jaar komen pakken kinderen op de dag van een religieus feest niet naar school en dat is dan geen probleem. Als dit op 1 september valt, zou dit plots een reusachtig probleem zijn. Ik vind dat bij de haren getrokken en ik ben het hiermee niet eens. Om die reden heb ik de expliciete keuze gemaakt de start van het schooljaar, zoals in het decreet is bepaald, op 1 september 2017 te houden.

Mijnheer Janssens, een andere vraag is waarom sommige kinderen pas later op school starten. Dat bekommert me ten zeerste. Wat u hebt gesteld, klopt. Pas als de kinderen effectief op school aankomen, begint de telling. Dat is logisch. Mensen kunnen zijn verhuisd of zo. Er zijn allerhande redenen waarom kinderen

niet op school kunnen aankomen. Dit heeft echter niets te maken met de start van het schooljaar op 1 september of op 3 september. Als er een gaatje is, moeten we dat trachten te dichten. Dit moet natuurlijk gebeuren met respect voor de verhuismogelijkheden van mensen.

In het licht van ons actieplan tegen spijbelen, hebben we de regels al verstrengd voor wie niet aanwezig is. Het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) kan al vanaf de eerste dag worden ingeschakeld. De vroegere periode voor een problematische afwezigheid is van dertig dagen tot vijftien dagen herleid. Aangezien we weten dat de aanwezigheid van kinderen op school zeer relevant is, spelen we heel kort op de bal.

Mevrouw Gennez, tot slot wil ik nog even op uw suggestie ingaan. De vragen over de start van het schooljaar vormen geen dossier dat een polemiëk verdraagt. We moeten pragmatisch zijn en de scholen soepelheid bieden om op een goede wijze om te gaan met de leerlingenpopulatie waarover ze beschikken. De regelgeving laat ons en de scholen toe hiermee om te gaan. De polemiëk die is gegroeid, is eigenlijk geen issue. Dit kan worden geregeld met respect voor elk kind en met respect voor de gelijke kansen die we kinderen willen bieden. *(Applaus bij CD&V, de N-VA en sp.a)*

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik vind dit wel een issue. Ik vind dit een gelegenheid tot zelfreflectie voor de onderwijswereld en voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers die alweer een zoveelste toegeving aan de islam willen doen. Hoe ver willen zij eigenlijk gaan met die 'weg met ons'-cultuur?

We hebben in onze scholen al halalvoedsel, een aanpassing van het examenrooster aan de ramadan, islamitische gebedsruimtes en gescheiden zwembaden voor jongens en meisjes. Wat is het volgende? Volgens mij maakt dit allemaal duidelijk dat wie de islam een vinger geeft al snel een arm kwijt is. Om die reden vind ik dat het absoluut geen kwaad kan en zelfs noodzakelijk is in het seculiere Vlaanderen te verklaren dat onze regels en waarden primeren op die van de islam of van eender welke andere religie. Wie een plaats in onze samenleving wil, moet ook de spelregels van onze samenleving respecteren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.42 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.51 uur.*

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking van de eindtermen, wat de tweede graad technisch secundair onderwijs betreft – 1046 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking van de eindtermen, wat de tweede graad technisch secundair onderwijs betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1046/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;

2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord

– 1067 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met

1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;

2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

Minister-president Bourgeois kan het woord niet vragen, want hij is niet aanwezig.

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, de minister-president heeft gevraagd om hem hier te vervangen. Hij is hier dus wel.

De voorzitter: Is hij vervangbaar?

Minister Hilde Crevits: Voor dit punt wel.

De voorzitter: Minister Crevits, u vraagt niet het woord over dit onderwerp?

Minister Hilde Crevits: Nee hoor. (*Gelach*)

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1067/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde tot onderzoek door het Rekenhof naar de performantie van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia) – 1111 (2016-2017) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met een motie van Hermes Sanctorum-Vandevoorde tot onderzoek door het Rekenhof naar de performantie van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia).

De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Voorzitter, collega's, ik denk dat iedereen wel het debat, zeker in de media, heeft gevolgd over Unia. Vorige week was er ook een heel intens debat in de bevoegde commissie van het parlement. De kritiek van de minister ten aanzien van Unia is zo striemend en van dien aard dat het de taak is, en zelfs de plicht, van ons als parlement om zo snel mogelijk duidelijkheid te creëren en om een objectief beeld van Unia te verkrijgen. Het standpunt van de minister, ondersteund door haar fractie, is dat er heel snel een doorlichting van Unia moet komen. Heel snel. De andere meerderheidspartijen waren ook bijzonder boos op de minister en op de N-VA-fractie. De verwijten van extra polarisering kwamen toen naar boven. De oppositie verwijt de minister zelf niet objectief te zijn.

Collega's, de rode draad in dit debat is dat er heel snel een objectief beeld moet komen van Unia. Wij hebben het Rekenhof als waakhond dat we kunnen inschakelen. Laat ons dat dan ook zo snel mogelijk doen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Voorzitter, betekent dat dat het volgende week wordt geagendeerd?

De voorzitter: Neen, dat was een aanvulling van de agenda. Het punt is hier afgevoerd voor de agenda van de plenaire vergadering.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Ja, maar mijn vraag is of het punt volgende week dan opnieuw wordt geagendeerd, conform de procedure.

De voorzitter: Daar zal het Uitgebreid Bureau volgende week dan over beslissen, als u graag hebt dat we dat volgende week aan de agenda toevoegen, zoals dat trouwens oorspronkelijk ook was gepland. Normaal stond dat volgende week op de agenda.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Het antwoord is dus positief, dan.

De voorzitter: Maandagmiddag na 14 uur kunt u mij bellen, kunt u dat vernemen. U hebt mijn nummer.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, op woensdag 29 maart 2017 ontvangen wij de heer Koen Lenaerts, president van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in het Vlaams Parlement.

Hij zal bij die gelegenheid om 14 uur de plenaire vergadering toespreken naar aanleiding van de zestigste verjaardag van het Verdrag van Rome.

De actuele vragen en de eventuele andere agendapunten zullen worden behandeld aansluitend op het bezoek.

Ik doe bij dezen een warme oproep of u zo vriendelijk zou willen zijn, samen met alle Vlaamse ministers, om de plenaire vergadering van woensdag 29 maart 2017 vanaf 14 uur bij te wonen.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2016 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van een aanvraag tot afwijking van de eindtermen, wat de tweede graad technisch secundair onderwijs betreft – 1046 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

92 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
92 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

- 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;**
- 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord**
- 1067 (2016-2017) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
89 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Redenen voor onthouding?

De heer Daems heeft het woord.

Rik Daems (Open Vld): Voorzitter, zoals u weet, ben ik Belgisch delegatieleider in de Raad van Europa. Ik heb me onthouden teneinde geen 'conflict of interest' te veroorzaken.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 29 maart 2017 om 14 uur.

Ik wens u een behouden thuiskomst.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 16.59 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Paul Cordy, Cathy Coudyser, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Elke Sleurs, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Daniëlle Vanwesenbeeck, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Marnic De Meulemeester, Bart Dochy, Jan Durnez, Andries Gryffroy: ambtsverplichtingen;

Herman De Croo, Marc Hendrickx, Ward Kennes, Tine Soens, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Martine Taelman: familieverplichtingen;

Yamila Idrissi, Steve Vandenberghe, Johan Verstreken: gezondheidsredenen;

Caroline Bastiaens: zwangerschapsverlof.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht, Tom Van Grieken

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Paul Cordy, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Sabine de Bethune, Mathias De Clercq, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Michel Doomst, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera

Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Axel Ronse, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Valerie Taeldeman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Daniëlle Vanwesenbeeck, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Paul Cordy, Johan Danen, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Axel Ronse, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Valerie Taeldeman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Daniëlle Vanwesenbeeck, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Guy D'haeseleer, Rik Daems, Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch